

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

Copyright © 2017 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັຽກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະຮຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 7557 Rambler Road, Suite 1200, Dallas, TX 75231-2388.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບົ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY PRESS® Leadership Team
Executive Director, Baptist General Convention of Texas: David Hardage
Associate Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Steve Vernon
Publisher, BaptistWay Press® : Bob Billups
Publishing Consultant: Scott Stevens

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 2
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 2
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 4, 5, 6
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 1, 4, 5, 6
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 3, 7, 8, 9, 10
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 3, 7, 8, 9, 10
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 11, 12, 13 and Christmas Lesson
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 11, 12, 13 and Christmas Lesson
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM: Joe Haag

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນຄຣິສັມສ
ພຣະກຽດຈິ່ງມີແດ່ພຣະເຈົ້າ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ລູກາ 2:1-20
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ລູກາ 2:1-20
<u>ຈຸດປະສົງສຳຄັນ:</u>	ຊົງນຳສັນຕິສຸກມາສູ່ໂລກ ແລະພຣະອົງຊົງສົມຄວນໄດ້ຮັບກຽດ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ເຮົາຈະສັຣເສີນພຣະເຢຊູທີ່ນຳສັນຕິສຸກມາສູ່ເຮົາຢ່າງໃດ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເພື່ອໃຫ້ເຮົາຮູ້ຈັກສັຣເສີນແລະຂອບພຣະຄຸນ

ບົດນຳ

ຄຣິສັມສແມ່ນເທສການທີ່ສເລີມສລອງກັນຍາວນານກວ່າເທສການອື່ນ, ຜູ້ຄົນທັງຫລາຍຈະພາກັນຈັບຈ່າຍໃຊ້ສອຍຊື່ຂອງຂວັນໃຫ້ກັນແລະກັນຢ່າງສນຸກສນຸນດ້ວຍຄວາມພໍໃຈ ເພາະວ່າຄຣິສັມສເປັນວັນເກີດຂອງພຣະເຢຊູທີ່ສະເດັດລົງມາເກີດໃນໂລກເພື່ອໂຖ່ໂທດຄວາມຜິດ ແລະບາບຂອງທຸກຄົນທີ່ຍອມເຊື່ອແລ້ວຮັບເອົາພຣະເຢຊູມາເປັນພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນຈາກບົງໄຟນະຣົກ ຄົນທັງຫລາຍຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູເປັນຂອງຂວັນທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າໃຫ້ມະນຸດ ດັ່ງນັ້ນມະນຸດຈິ່ງມີຄວາມພໍໃຈຊື່ຂອງຂວັນໃຫ້ກັນແລະກັນ.

ເປັນຫຍັງຕ້ອງເປັນເບດເລເຮັມ (ລູກາ 2 :1-7)

1. ໂຢເຊບເປັນໄທບ້ານເບັດເລເຮັມ ທີ່ໄດ້ຍ້າຍໄປຕາມພໍ່ແມ່ທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມດົນນານມາແລ້ວ ແລະເຂົ້າໃຈວ່າໃນເວລານັ້ນຄົນເຮົາອາດບໍ່ມີບັດປະຊາຊົນຄຣິສັມຍັງ, ເມື່ອຜູ້ຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ຈັກກະພັດໂຣມປົກຄອງນັ້ນຈິ່ງມີຄຳສັ່ງໃຫ້ກວດກາຈຳນວນພົນເມືອງ ໂດຍມີຄຳສັ່ງໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ໄປລົງທະບຽນທີ່ບ້ານເກີດຂອງຕົນ (ຂໍ້ 4-5).
2. ນຳພານັກຮຽນສົນທະນາການເດີນທາງຂອງໂຢເຊບແລະມາຣີອາທີ່ຈວນຈະປະສູດລູກ, ສົນທະນາເຖິງຍານພາຫະນະທີ່ໃຊ້ແມ່ນຕົວລໍ, ຫົນທາງທີ່ໄປນັ້ນບໍ່ເປັນທີ່ຮາບພຽງ ແລະອາກາດທີ່ໜາວເຢັນ ແລ້ວຖາມນັກຮຽນທ່ານຄິດວ່າການເດີນທາງຄັ້ງນີ້ເປັນແນວໃດ?
3. ຂໍໃຫ້ແມ່ຍິງຜູ້ນຶ່ງເຄີຍຈວນຈະເກີດລູກແລ້ວຈຳເປັນຕ້ອງເດີນທາງໄກດ້ວຍຮີດ, ດ້ວຍເຄື່ອງບິນເພາະຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄປ ແລ້ວມາສົມທຽບຄວາມລຳບາກຂອງມາຣີອາ.
4. ສ່ວນມາຣີອາເມື່ອໄປຮອດບ້ານເບັດເລເຮັມແລ້ວກໍໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດລູກທີ່ຄອກສັດ ແລະເອົາກຸມມານນ້ອຍເຢຊູອາໄວ້ທີ່ຮາງຫຍ້າ. ຖາມນັກຮຽນວ່າທາກທ່ານເກີດລູກໃນສະພາບນີ້ທ່ານຄິດແນວໃດ? ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈິ່ງມາເກີດແນວນີ້.

ເປັນຫຍັງຈຶ່ງແມ່ນພວກລ້ຽງແກະ (ລູກາ 2: 8-15)

1. ພຣະທັມລູກາບອກວ່າພວກລ້ຽງແກະໄດ້ພາກັນນອນເຝົ້າຜູງແກະຂອງເຂົາທີ່ທົ່ງຫຍ້າ, ບອກນັກຮຽນວ່າອາຊີບລ້ຽງແກະນັ້ນຊາວຍິວຖືວ່າເປັນອາຊີບຊັ້ນຕ່ຳ? ເປັນຫຍັງພວກລ້ຽງແກະຈຶ່ງນອນເຝົ້າແກະທີ່ທົ່ງຫຍ້າ?

2. ຄຳມື້ນັ້ນມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບພວກລ້ຽງແກະ? ໃຜປາກົດຂຶ້ນໃຫ້ເຂົາເຫັນ? ຜູ້ປາກົດຂຶ້ນນັ້ນມີລັກສະນະແນວໃດ? ເມື່ອເຫັນແລ້ວເຂົາເປັນແນວໃດ? ແລະຜູ້ປາກົດຂຶ້ນນັ້ນບອກຂ່າວອັນໃດແກ່ເຂົາ?

3. ເມື່ອພວກລ້ຽງແກະໄດ້ຍິນແລ້ວກໍພາກັນຊອກຫາແລະນະມັສການພຣະເຢຊູນັ້ນ ໄດ້ສອນຫຍັງພວກເຮົາແດ່?

ເປັນຫຍັງຈຶ່ງສັຣເສີນ ແລະປະກາດ (ລູກາ 2:16-20)

1. ຫລັງຈາກເທວະດາບອກປະກາດການບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູແລ້ວ ຜູງເທວະດາພາກັນຮ້ອງສັຣເສີນດ້ວຍສຽງດັງວ່າ “ພຣະຣັສມີຈິ່ງມີແດ່ພຣະເຈົ້າໃນທີ່ສູງສຸດ ແລະທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຈິ່ງມີສັນຕິສຸກ ແກ່ມະນຸດທັງປວງທີ່ພຣະອົງຊົງຊອບພຣະທັຍນັ້ນ”. ຊຶ່ງມີຄວາມໝາຍວ່າ

ກ. ເທວະດາຮູ້ດີວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນພຣະບຸດພຣະເຈົ້າແລະຊົງຮັບອຳນາດຈາກພຣະບິດາມາບັງເກີດດ້ວຍພຣະຣັສມີແລະອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍເຫດນີ້ເທວະດາຈຶ່ງຮ້ອງສັຣເສີນ.

ຂ. ເທວະດາຮູ້ວ່າເມື່ອພຣະເຢຊູພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າມາບັງເກີດ ແຜ່ນດິນໂລກຈະເປັນສຸກ ເພາະວ່າພຣະເຢຊູຊົງນຳສັນຕິສຸກລົງມາສູ່ໂລກ.

ຄ. ເທວະດາຮູ້ວ່າມະນຸດຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບສັນຕິສຸກນັ້ນແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງຈະໃຫ້ຜູ້ໃດໄດ້ຮັບສັນຕິສຸກ ອັນໝາຍເຖິງພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ເລືອກມະນຸດ ເພາະມະນຸດບໍ່ມີສິດຈະເລືອກເຊື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້.

2. ບອກນັກຮຽນວ່າ

ກ. ເທວະດາໄດ້ປະກາດຂ່າວດີນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກລ້ຽງແກະ ເມື່ອເຂົາໄດ້ຍິນແລ້ວກໍພ້າວໄປນະມັສການພຣະກຸມມານນ້ອຍເຢຊູໃນຄົນວັນນັ້ນເລີຍ.

ຂ. ເມື່ອພວກລ້ຽງແກະໄດ້ມນະມັສການແລ້ວພວກເຂົາກໍພາກັນປະກາດບອກຜູ້ຄົນ ຈົນຜູ້ຄົນປລາດໃຈໃນຄຳບອກເລົ່າຂອງເຂົາ ເພາະເຂົາບໍ່ແມ່ນຄົນເວົ້າເກ່ງ ແຕ່ຕອນນີ້ຮູ້ຈັກເວົ້າໄດ້ດີ.

ຄ. ທ້າທາຍນັກຮຽນ 1. ສັຣເສີນພຣະເຈົ້າດ້ວຍປາກອອກມາຈາກໃຈ ແລະ 2. ປະກາດບອກຜູ້ອື່ນຕ່າງກັນໄປ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 1

ພຣະທັມບັງເກີດເປັນມະນຸດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 1:1-18

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 1:1-18

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ອົງພຣະເຢຊູພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າສະເດັດມາໃນໂລກເປັນມະນຸດ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ເປັນຫຍັງຈຶ່ງສຳຄັນທີ່ອົງພຣະເຢຊູເປັນມະນຸດແລະພຣະເຈົ້າເຕັມສ່ວນ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ອົງພຣະເຢຊູເປັນພຣະເຈົ້າແລະມະນຸດເຕັມສ່ວນເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ເປີດເຜີຍເລື່ອງພຣະເຈົ້າເພື່ອຜູ້ຮັບເອົາພຣະອົງຈະໄດ້ກາຍເປັນລູກຍິງລູກຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄຳນຳ

ປຶ້ມຂ່າວປະເສີດໂຢຮັນໄດ້ເລີ່ມເປີດເຜີຍເຖິງເລື່ອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາ ແລະອາສັຍຢູ່ຖ້າມາກາງມະນຸດຊາດ. ອົງພຣະເຢຊູ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກໃນສະພາບມະນຸດ. ພຣະທັມໄດ້ບັງເກີດເປັນເນື້ອກາຍແລະຢູ່ຖ້າມາກາງມະນຸດຊາດ. ຄຳເວົ້າວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດນຳໄດ້ປາກົດໃນໂຢຮັນ 1:1-18 ເປັນຄຳອາລຳພະບົດ

ພວກນັກປາດທັງຫລາຍຮູ້ຈັກວ່າຄຳອາລຳພະບົດນີ້ເປັນບົດເພງສັຽເສີນ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຕົກລົງກັນຢ່າງເປັນເອກກະສັນວ່າຕົ້ນຕໍມັນມາຈາກໃສແທ້. ໂຢຮັນແນະນຳເຖິງຄຳເວົ້າ, ລາໂກສ ແປວ່າ “ພຣະທັມ,” ຊຶ່ງອອກມາຈາກພາສາກຣີກຕາມວັທນະທັມການຂຽນຂອງພວກເຂົາ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ຂຽນຄຳເວົ້າສອງຄຳໃສ່ກະດານ: ພຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມຈິງ. ຕັ້ງຄຳຖາມຕໍ່ສະມາຊິກລູກຫ້ອງວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງການອັນໃດລະຫວ່າງສອງຄຳນີ້. ໃຫ້ສອງສາມຄົນອອກຄວາມເຫັນແບ່ງປັນໃຫ້ຄົນອື່ນພັ້ງຜູ້ລະ 3 ນາທີ.
2. ກ່າວວ່າໂຢຮັນຢາກໃຫ້ຜູ້ອ່ານຮັບເອົາອົງພຣະເຢຊູວ່າພຣະອົງເປັນພຣະຄຸນ ແລະຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ. ບອກໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 1:1-3 ແລະຕັ້ງຄຳຖາມຕໍ່ລົງໄປນີ້:
  - ໃນປຶ້ມໂຢຮັນເຫັນວ່າເລີ່ມຕົ້ນຢ່າງໃດຖ້າຈະທຽບກັບປຶ້ມຂ່າວປະເສີດອື່ນໆ?

- ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂຢຮັນຊ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອເພີ່ມແນວໃດ?
  - ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂຢຮັນເຮັດໃຫ້ທ່ານຄິດເຖິງປຶ້ມອື່ນໃນພຣະຄຳພີ ປຶ້ມໃດ?
3. ອ່ານໂຢຮັນ 1:4-5 ອອກສຽງດັງ ແລະອະທິບາຍຄຳເວົ້າ “ຊີວິດ” ຕໍ່ຫ້ອງຮຽນຟັງ. ຖາມວ່າໃຜເປັນຊີວິດໃນຂໍ້ນີ້?
4. ໃຫ້ຈັດຫ້ອງຮຽນເປັນກຸ່ມຕາມຈຳນວນຂອງສະມາຊິກ. ອ່ານ ໂຢຮັນ 1:6-13 ອອກສຽງດັງ ແລະຕັ້ງຄຳຖາມດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:
- ແມ່ນຫຍັງເປັນຕົ້ນຕໍຂອງການເປັນພະຍານ?
  - ມີຫລັກການຫຍັງແດ່ທີ່ພວກເຮົາຈະຮຽນຈາກການເປັນພະຍານ?
  - ແມ່ນຫຍັງແມ່ນຄວາມສຳຄັນຂອງແສງສະຫວ່າງ?
  - ວິທີໃດແສງສະຫວ່າງໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກ?
  - ໃນສັມຍຂອງໂຢຮັນຄົນໄດ້ຕອບສນອງຕໍ່ແສງສະຫວ່າງແນວໃດ?
5. ບອກໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານໂຢຮັນ 1:14-18 ອອກສຽງດັງ. ອະທິບາຍເຖິງຄຳເວົ້າ “ພຣະບຸດອົງດຽວເຕັມໄປດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງ.” ແລະຕັ້ງຄຳຖາມຕໍ່ລົງໄປນີ້:
- ກົດບັດຍັດຂອງໂມເຊໄດ້ສອນຢ່າງ? (ເພື່ອຈະເປັນຄົນສິນທັມໄດ້)
  - ເປັນດ້ວຍເຫດໃດອົງພຣະເຢຊູຈຳເປັນໄດ້ສະເດັດມາບັງເກີດໃນໂລກນີ້?
  - ມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັງເກີດເປັນມະນຸດໂດຍສິ່ງພຣະເຢຊູລົງມາ?
  - ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງເຖິງພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງໃນຊີວິດຂອງພຣະອົງຢ່າງໃດ?
  - ມີຄວາມໝາຍແນວໃດທີ່ຜູ້ເຊື່ອໄດ້ກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ?
6. ບົດຫ້ອງຮຽນດ້ວຍການອ້ອນວອນອະທິຖານໃຫ້ພຣະເຈົ້າປະທານກຳລັງ ເພື່ອຈະໄດ້ຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງ.

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 2
ພຣະສະງ່າຣາສີ ແລະການພິພາກສາ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 2:1-22

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ໂຢຮັນ 2:1-22

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສຳແດງສະງ່າຣາສີຜ່ານການອັດສະຈັນແລະປະກາດການຕັດສິນອັນຊອບທັມໃນເດີນພຣະວິຫານ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນຫຍັງຄືຈຸດປະສົງຂອງການອັດສະຈັນທີ່ບ້ານການາແລະການປະເຊີນຂອງພຣະອົງທີ່ເດີນພຣະວິຫານ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອນຳພາເຮົາໃຫ້ຕອບຮັບດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຕໍ່ການສຳແດງພຣະສະງ່າຣາສີຂອງພຣະເຢຊູ ແລະການໃຫ້ຄວາມໂຄຣ໌ບນັບຖືຕໍ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະບິດາ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ:

1. ເມື່ອພວກນັກຮຽນເຂົ້າມາໃນຫ້ອງຮຽນ ບອກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເບິ່ງຖ້ອຍຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ເທິງກະດານທີ່ວ່າ, "ໃຈຮ້າຍ" ແລະ "ຄວາມອັບອາຍ." ບອກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ໃຊ້ເວລາໜ້ອຍໜຶ່ງຄິດເຖິງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າເອງວ່າເຂົາເຈົ້າເຄີຍມີປະສົບການກັບຄວາມຮູ້ສຶກດັ່ງກ່າວນີ້ບໍ່?
2. ໃຫ້ຄົນໜຶ່ງແບ່ງປັນເປັນຕົວຢ່າງຈາກຄວາມຮູ້ສຶກແຕ່ລະຢ່າງ(ຄຣູກໍຕ້ອງຕຽມຕົວຢ່າງ ໄວ້ແບ່ງປັນເຊັ່ນດຽວກັນ) ເວົ້າວ່າ, ບົດຮຽນນີ້ຈະຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະອົງຈະຊົງເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງຕໍ່ເຮົາຜ່ານສອງເຮືອງທີ່ຈິດຈຳໄດ້. ນຳພາຫ້ອງຮຽນອະທິຖານ ທູນຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວຜ່ານທາງບົດຮຽນນີ້ຢ່າງມີຄວາມໝາຍ.

ນຳພາສຶກສາພຣະຄຳພິ:

7. ເວົ້າລົ້ມຄົນສັ້ນໆ ຈາກບົດຮຽນອາທິດທີ່ຜ່ານມາ ແລະໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອາສາສັກອ່ານ ໂຢຮັນ 2:1-5 ອອກສຽງດັງໆ ແລະຕັ້ງຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
  - ເປັນຫຍັງເມື່ອເຫລົ່າອະນຸນຸຍາດໃນງານແຕ່ງງານຈຶ່ງເຫັນວ່າເປັນເຮືອງທີ່ອັບອາຍ?
  - ເປັນຫຍັງມາຮິອາຈຶ່ງມີສ່ວນຮ່ວມກັບພຣະເຢຊູ?
  - ທ່ານຈະຕີຄວາມໝາຍຈາກ "ຄຳຕອບ" ຂອງພຣະເຢຊູທີ່ຕອບແມ່ ຢ່າງໃດ?

8. ນຳນັກຮຽນເຂົ້າສູ່ "ຄວາມສຳຄັນຂອງບົດຮຽນ" ໃຫ້ນັກຮຽນອະທິບາຍວ່າ ຄຳຕອບຂອງພຣະເຢຊູ ໃນຂໍ້ 4 ນັ້ນກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້ຢ່າງໃດ.
9. ອ່ານໂຍຮັນ 2:6-11 ດັ່ງນີ້ "ໃຊ້ບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນ" ສົນທະນາເຣື່ອງພິທີຊຳຮະລ້າງທີ່ສັງຄົມຍົວ ພາກັນປະຕິບັດ ແລະຖາມຄຳຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້;
- ແມ່ນຫຍັງຄືຈຸດປະສົງຂອງອາງຫິນ ໃນທັມນຽມຂອງພວກຍົວ?
  - ການອັສຈັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອໃດ?
  - ຖ້າທ່ານຫາກເປັນຄົນຮັບໃຊ້ ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດເມື່ອທ່ານຕັກນ້ຳຈາກອາງຫິນສິ່ງ ໃຫ້ພະນັກງານ?
10. ໃຊ້ "ບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນ" ສົນທະນາເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງເຫລົ່າອະນຸນທີ່ຕັກຈາກອາງຫິນ (ຂໍ້ 8ຂ-10) ແລະຄວາມໝາຍອັນເລິກເຊິ່ງຂອງເຫລົ່າອະນຸນ. ຕັ້ງຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້;
- ການອັສຈັນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ "ພຣະສ່ຽງຮາສີ" ຂອງພຣະເຢຊູຢ່າງໃດ?
  - ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮົາໄດ້ຮຽນເຖິງຈຸດປະສົງອັນສູງສຸດທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກະທຳ ຄືການອັສຈັນຄັ້ງທຳອິດຂອງພຣະອົງທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ງານລ້ຽງສົບຕໍ່ໄປໂດຍດີ?
11. ນຳພານັກຮຽນໃຫ້ຮຽນເຣື່ອງ "ໝາຍສຳຄັນຕ່າງໆ ໃນພຣະທັມໂຍຮັນ" ເວົ້າຢ່າງສັ້ນໆ ກ່ຽວກັບການອັສຈັນຄັ້ງທຳອິດນີ້, ແລະໃຫ້ຄົນນຶ່ງອາສາສມັກອ່ານໝາຍສຳຄັນ 7 ຢ່າງໃນບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນ ແລະຖາມຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້;
- ການອັສຈັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາຕອບສນອງຕໍ່ພຣະເຢຊູຢ່າງໃດ?
  - ນຶ່ງໃນໝາຍສຳຄັນ 7 ຢ່າງນັ້ນ ແມ່ນອັນໃດທີ່ຈູງໃຈທ່ານໃຫ້ຄິດວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເຈົ້າໃນຮ່າງກາຍມະນຸດ?
8. ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງອາສາສມັກອ່ານ ໂຍຮັນ 2:13-22 ດັ່ງນີ້ ອະທິບາຍເດີນພຣະວິຫານໃນເວລາມີງານສລອງປັສຄາ. ຕຽມແຜນທີ່ຊຶ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບສະຖານທີ່ໆ ເຫດການໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນພຣະຄັມພິ. ຕັ້ງຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
- ເປັນຫຍັງພວກທີ່ຂາຍສັດຈຶ່ງຢາກຂາຍຂອງທີ່ພຣະວິຫານ? ແລະມີບັນຫາຫຍັງເກີດຂຶ້ນ?
  - ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງກະທຳຕາມທີ່ເຫັນໃນພຣະຄັມພິ? ທ່ານຄິດວ່າພຣະອົງຊົງກະທຳຢ່າງເໝາະສົມຫລືບໍ່?
  - ແມ່ນຫຍັງທີ່ຊີ້ບອກວ່າ ຄວາມໂກດຮ້າຍຖືກຕ້ອງຫລືບໍ່ຖືກຕ້ອງ?
9. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອະທິບາຍບົດການສຶກສາພຣະທັມ ໂດຍທູນຂໍພຣະເຈົ້າໃຫ້ພຣະອົງຊົງເພີ່ມເຫື່ອແຮງໃຫ້ໃນການຕິດຕາມພຣະອົງ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 3

ຈຸດເລີ່ມຂອງຊີວິດນີ້

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 3: 1-21

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 3: 1-21

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງຄືຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງຊີວິດນີ້.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ເຮັດຢ່າງໃດຂ້າພະເຈົ້າຈະມີປະສົບການກັບຊີວິດນີ້?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຈະຮັບເອົາພຣະເຢຊູເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊີວິດນີ້.

ອ່ານລວບ: ພວກເຮົາສາມາດຮັບເອົາຊີວິດນີ້ໄດ້ໂດຍຮັບເອົາອົງພຣະເຢຊູແລະພຣະອົງຊົງນຳການປ່ຽນແປງມາສູ່ຊີວິດເຮົາ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນເວລາຮຽນ, ຕຽມໂປສເຕີ້ແລະຂຽນໃສ່ວ່າ: ສິ່ງດຽວທີ່ແນ່ນອນໃນຊີວິດຄື _____.
ຂະນະທີ່ນັກຮຽນມາເຖິງ, ຢາຍກະດາດໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າແລະແນະນຳໃຫ້ຂຽນຕື່ມຄຳທີ່ຂາດໃນຄຳເວົ້າທີ່ໂປສເຕີ້. ໃຫ້ເວລາຂຽນ, ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ເກັບກະດາດຄືນ ແລ້ວອ່ານໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຟັງບາງອັນ.
2. ເວົ້າວ່າ: ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້ ແມ່ນເພື່ອຈະຮັບເອົາພຣະເຢຊູເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊີວິດນີ້. ແນະນຳວ່າບົດຮຽນຈະໝູນໃຈ ແລະທ້າທາຍເພາະຫລາຍຄົນອາດຈະບໍ່ຍອມຮັບຄຳອະທິບາຍຂອງພຣະເຢຊູເຮືອງຊີວິດນີ້. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອະທິບາຍເປີດການສຶກສາພຣະທັມ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ອ່ານ ໂຢຮັນ 3: 1-8 ໃຫ້ທຸກຄົນຟັງ. ນຳການສົນທະນາກ່ຽວກັບນິໂກເດມ ແລະເບື້ອງຫລັງຂອງລາວ. ຖາມນັກຮຽນວ່າ:
  - ໃນຂໍ້ 13. ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຕອບຄຳຖາມບໍ່? ຖ້າບໍ່, ເປັນຫຍັງພຣະອົງຊົງຕອບໃນທຳນອງນັ້ນ?
  - ຄຳວ່າ "ບັງເກີດມາໃໝ່" ມີຄວາມໝາຍແນວໃດ?
  - ນິໂກເດມໄດ້ເຊື່ອໃນສິ່ງໃດ?

4. ອ່ານ ໂຢຮັນ 3: 9-15 ສູ່ກັນຟັງ. ເບິ່ງຄຳອະທິບາຍໃນບົດຮຽນເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບ ເບື້ອງຫລັງ ແລ້ວສິນທະນາຕໍ່:
  - ໃນຂໍ້ 13, ໃຜຄື "ບຸດມະນຸດ?" ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນຕົນເອງຢ່າງນັ້ນ?
  - ໃນຂໍ້ 14, ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຊົງອ້າງເຖິງພຣະສັນຍາເດີມ? (ຈິດບັນຊີ 21: 8-9)
  - ແມ່ນຫຍັງຊ່ວຍຄົນໃຫ້ພົ້ນຕາຍໃນມື້ຂອງໂມເຊ -- ຄວາມຮູ້ ຫລືຄວາມເຊື່ອ?
  - ສິ່ງນັ້ນມີຫຍັງກ່ຽວຂ້ອງກັບການສິນທະນາລະຫວ່າງພຣະເຢຊູ ແລະນິໂກເດມ?
5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 3: 16-21 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ. ສິນທະນາຕໍ່ໄປ:
  - ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕ້ອງປະທານພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ?
  - ມີຈັກເທື່ອໃນພຣະຄຳຂໍ້ 16 ເຖິງ 18 ທີ່ພຣະເຢຊູໃຊ້ຄຳວ່າ "ເຊື່ອ?"
  - ຄວາມເຊື່ອມີສ່ວນແນວໃດເຮືອງການໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນ? (ເຊື່ອ ແລະ ວາງໃຈ ມີຄວາມໝາຍຄ້າຍຄືກັນໃນພຣະທັມ ໂຢຮັນ)
  - ຂອງປະທານຄື ຊີວິດນິຣັນ ນັ້ນກວ້າງວິທີໃດ? ແລະແຄບວິທີໃດ?
  - ທ່ານຈະປຽບທຽບຊີວິດຂອງຜູ້ເຊື່ອ ແລະຊີວິດຂອງຜູ້ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຳຕອນນີ້ໄດ້ວິທີໃດ? (ຄວາມສວ່າງ ແລະຄວາມມືດ)
6. ໃຫ້ນັກຮຽນບາງຄົນເວົ້າເຮືອງປະສົບການສ່ວນຕົວເວລາເຂົາເຈົ້າມາຮັບເຊື່ອແລະຮັບພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນ (ເມື່ອປຽບທຽບໃສ່ປະສົບການຂອງນິໂກເດມໃນພຣະທັມຕອນນີ້). ຖາມ: ແຕ່ລະປະສົບການມີສ່ວນຄືກັນແນວໃດແດ່?

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານຄຳຖາມ ໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ ແລ້ວນຳພານັກຮຽນຕອບຄຳຖາມ ໂດຍສະເພາະແມ່ນສາມຂໍ້ສຸດທ້າຍ.
8. ຊວນນັກຮຽນໃຫ້ຄິດພິຈາລະນາຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
  - ມີຫຍັງແດ່ໃນຊີວິດທີ່ທ່ານບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ອອກມາສູ່ແສງສວ່າງ? ທ່ານຈະແກ້ໄຂແນວໃດ?
  - ທ່ານຄິດຢ່າງໃດໃນຄວາມຄິດທີ່ວ່າການຖືກພິພາກສາແມ່ນການຕັດສິນໃຈຂອງບຸກຄົນ?
  - ອີງຕາມຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາຈະພົບຊີວິດນິຣັນຢູ່ໃສ?
  - ພຣະເຢຊູຊົງສະແດງພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງວິທີໃດໃນພຣະຄຳມື້ນີ້?
  - ທ່ານຈຳຕ້ອງມີການຕັດສິນໃຈແນວໃດແດ່ ໃນມື້ນີ້?
9. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອະທິບາຍບົດການສຶກສາພຣະທັມ ໂດຍການຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບຂອງປະທານຄື ຊີວິດນິຣັນ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 4

ຂ້າມກຳແພງໄປດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 4:4-30, 39-42

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 4:1-32

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປະທານພຣະຄຸນໃຫ້ຍິງຊາວຊາມາເຣັງ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນກຳແພງອັນໃດທີ່ທ່ານຈະຂ້າມເພື່ອແບ່ງປັນພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງກັບຄົນອື່ນໄດ້?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຮູ້ວ່າອັນໃດເປັນກຳແພງເພື່ອທ່ານຈະສາມາດຂ້າມໄປແບ່ງປັນພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງກັບຄົນອື່ນໄດ້.

ຄຳນຳ

ໃນໂຢຮັນ 4:1-45 ໄດ້ອະທິບາຍວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນນັກແຫ່ງຊີວິດຊຶ່ງກົງກັນຂ້າມກັບເຮືອງຂອງ ນິໂກເດມບົດ 3. ໃນບົດ 4 ຍິງຊາວມາເຣັງເປັນຄົນອອກມາຕັກນ້ຳໄດ້ຕໍ່ຕ້ານຄຳສອນເຖິງຂ່າວປະເສີດທີ່ອົງພຣະເຢຊູຢາກປະທານໃຫ້ ແຕ່ນິໂກເດມອອກມາຊອກຫາຄວາມພື້ນ ເປັນຄົນຖືສາສນາ, ມີກິຣິຍາດີ, ເປັນຄົນອື່ນໃຫ້ກຽດແລະນັບຖື. ແຕກຕ່າງກັບຍິງຊາວຊາມາເຣັງຫລາຍ ນາໆເປັນຜູ້ຍິງ ເປັນເຜົ່າເກົ່າແກ່ຂອງສາສນາຢິວ. ໃນສາຍຕາພວກຍິວແລ້ວນາໆເປັນຄົນຜິດບາບເພາະນາໆໄດ້ແຕ່ງງານມາແລ້ວທ້າເທື່ອ ແລະກຳລັງຢູ່ກັບຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນຊາຍຊູ້, ເຫັນວ່າທັງສອງຄົນທີ່ແຕກຕ່າງກັນນີ້ຕ້ອງການອົງພຣະເຢຊູຄື ແລະອົງພຣະເຢຊູກໍຢາກມອບຄວາມພື້ນແກ່ພວກເຂົາຢ່າງສເມີພາບ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

12. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 4:4-9. ບອກປະຈັດສາດຂອງເມືອງຊາມາເຣັງ ແລະບອກປະຈັດຂອງນ້ຳສ້າງຢາໂຄບ. ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ:

- ມີຄວາມໝາຍອັນໃດທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເດີນທາງຜ່ານເມືອງຊາມາເຣັງໄປ?
- ມີກຳແພງອັນໃດລະຫວ່າງພວກຍິວກັບຍິງຊາວຊາມາເຣັງ?
- ເປັນຫຍັງອົງພຣະເຢຊູຈຶ່ງອິດເມື່ອຍ (ຂໍ້ 6) ແລະເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນສິ່ງສຳຄັນ?

13. ຈັດເປັນກຸ່ມນ້ອຍຕາມຈຳນວນຄົນໃນຫ້ອງ ກຸ່ມນຶ່ງສອງສາມຄົນ ບອກແຕ່ລະກຸ່ມອ່ານບົດ 4:9-14 ແລະສົນທະນາກັນຕາມຄຳຖາມຂ້າງລຸ່ມນີ້:

- ເປັນຫຍັງຍິງຊາວຊາມາເຮັດຈິ່ງແປກໃຈໃນເມື່ອອົງພຣະເຢຊູຂໍກິນນໍ້ານໍ້າຕົນ?
- ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຕອບຕໍ່ນາງຢ່າງໃດ?
- ຍົກເອົານໍ້າທີ່ພຣະເຢຊູມີ ແລະນໍ້າທີ່ນາງມາຕັກເອົາແຕກຕ່າງກັນແນວໃດ?
- ແມ່ນຫຍັງເປັນນໍ້າພູແຫ່ງຊີວິດ? ອຊຍ 44:3-4; ຢຮ 7:37-39)

14. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ກຸ່ມຕົນເອງຕົກລົງກັນໃນສິ່ງທີ່ເຂົ້າໃຈ ຕາມຄໍາຕອບຂອງອົງພຣະເຢຊູຈາກຂໍ້ 13-14.

15. ອ່ານໂຍຮັນ 4:16-30 ອອກສຽງດັງ. ກ່າວວ່າຄໍາສິນທະນາລະຫວ່າງອົງພຣະເຢຊູກັບຍິງຊາວຊາມາເຮັດໄດ້ປ່ຽນໄປ ພ້ອມມີຈຸດປະສົງດີເຊັ່ນ:

- ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປ່ຽນຄໍາເວົ້າເຮື່ອງຈິດວິນຍານໄປຫາເຮື່ອງສ່ວນຕົວ (ຂໍ້ 16)
- ຜູ້ຍິງຊາວຊາມາເຮັດໄດ້ເວົ້າເຮື່ອງສ່ວນຕົວໄປຫາເຮື່ອງຈິດວິນຍານ (ຂໍ້ 19-20)

16. ບອກໃຫ້ກຸ່ມນ້ອຍແຕ່ລະກຸ່ມສິນທະນາກັນຕາມຂ້າງລຸ່ມນີ້:

- ນະມັສການສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ 19-20)
- ນະມັສການບຸກຄົນ ບໍ່ແມ່ນຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູ (ຂໍ້ 12)
- ເຮັດຕາມທຳນຽມແທນທີ່ຈະເຮັດຕາມຄວາມຈິງ (ຂໍ້ 23-24)
- ມີຄວາມໝາຍອັນໃດແທ້ທີ່ວ່ານະມັສການດ້ວຍຈິດວິນຍານແລະຄວາມຈິງ?

17. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ພວກຕົນຄົ້ນພົບໃນຄໍາສອນນີ້ຕໍ່ທຸກຄົນ ແລະຖາມຢ່າງນີ້:

- ກໍາແພງນີ້ໄດ້ຫັກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຄົນມາເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູແນວໃດ?
- ກໍາແພງນີ້ໄດ້ຫັກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຄົນມາຮັບເອົາພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງແນວໃດ?

18. ສິນທະນາກັນເຖິງເຮື່ອງພຣະເມຊີອາຈາກຂໍ້ 25-26 ແລະຖາມວ່າ:

- ຍິງຊາວຊາມາເຮັດຕອບຄໍາຖາມເຖິງຄວາມຈິງຢ່າງໃດ?
- ທຸກວັນນີ້ຄົນເຮົາຈະຕອບຄວາມຈິງແນວໃດ?
- ພວກເຮົາເປັນຜູ້ຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປຄວນຕອບຕໍ່ຄວາມຈິງແນວນີ້ຢ່າງໃດ?

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ຄຳແນະນຳຂອງຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 5

ທ່ານຢາກດີພຍາດບໍ່?

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 5:1-24

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ໂຢຮັນ 4:1-32

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປົວຄົນເປັງໃນວັນຊະບາໂຕ ແລະພຣະອົງໄດ້ອະທິບາຍເຖິງຕົ້ນຕໍແລະຈຸດປະສົງອຳນາດຂອງພຣະອົງ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະວິເຄາະເຖິງອຳນາດການປົວຄົນໃຫ້ດີໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ການທີ່ຍອມວ່າຕົນເອງມີຄວາມຕ້ອງການຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູເປັນຂັ້ນຕົ້ນທີ່ຈະໄດ້ຮັບປົວດ້ານຈິດວິນຍານ.

ຄຳນຳ

ໂຢຮັນໄດ້ກ່າວການອັດສະຈັນຂອງອົງພຣະເຢຊູເຮັດເປັນ “ໝາຍສຳຄັນອັນອັດສະຈັນ” (ຍຣ 2:11). ໝາຍສຳຄັນນີ້ໄດ້ຊື່ເຖິງຄວາມຈິງວ່າອົງພຣະເຢຊູແມ່ນພຣະເມຊີອາ, ພຣະບຸດ, ແລະທີ່ສຸດກໍແມ່ນພຣະເຈົ້ານັ້ນເອງ. ໃນບົດຮຽນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ສຶກສາເຖິງໝາຍສຳຄັນອັນທີ່ສາມທີ່ໂຢຮັນໄດ້ບັນທຶກໄວ້. ແຕ່ເປັນຄັ້ງທຳອິດຈາກສາມໝາຍສຳຄັນທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປະເຊີນກັບພວກຟາຣີຊາຍເຖິງເຮືອງປົວພະຍາດໃນວັນຊະບາໂຕ.

ໃນຄວາມພະຍາຍາມຈະອະທິບາຍເຖິງກົດບັດຍັດໂມເຊຂອງຜູ້ເປັນອາຈານໃຫຍ່ ຫລື ຮັບບາຍໄດ້ເຮັດເປັນກົດເປັນຮ້ອຍໆຈາກທຳນຽມຂອງພວກເຂົາໃນເຮືອງ “ຮັກສາວັນຊະບາໂຕໃຫ້ບໍ່ຮີສຸດ” (ອິບພະຍົບ 20:8). ພວກເຂົາຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ, “ມັນມີຄວາມໝາຍແນວໃດທີ່ຄົນຝ່າຝົນກົດບັດຍັດຂອງວັນຊະບາໂຕ?” ແລະພວກເຂົາເອົາຄວາມນິກົດເຮັດໄປຕາມພູຕາມຜາ ຄືໃນການແປວ່າຄົນຈະຍ່າງໄປໄດ້ໄກເທົ່າໃດໃນວັນຊະບາໂຕຈຶ່ງຈະບໍ່ເປັນການຜິດຕໍ່ກົດບັນຍັດ. ຄົດເຖິງສິ່ງທີ່ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຄົນເຮັດນັ້ນເຮັດນີ້ໃນວັນຊະບາໂຕ (ອພຍ 20:9), ພວກເຂົາຕັ້ງຄຳຖາມຂຶ້ນມາວ່າ, “ແມ່ນຫຍັງຖືວ່າເປັນການເຮັດວຽກໃນວັນຊະບາໂຕ?” ໃນເວລາກຳລັງພະຍາຍາມຄົດເຖິງສິ່ງຕ້ອງຫ້າມຢູ່ນັ້ນ ພວກເຂົາຕັດສິນໃຈວ່າການປົວພະຍາດໃນວັນຊະບາໂຕເປັນການຜິດຕໍ່ກົດບັນຍັດເໝືອນກັນ.

ອົງພຣະເຢຊູຢາກບອກພວກຟາຣີຊາຍວ່າການເນັ້ນໜັກຈຸດນ້ອຍໆເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເສັງພາບພົດຂອງຮູບໃຫຍ່ຄືໃນເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ວ່າກັບອົງພຣະເຢຊູວ່າສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ເກັບເອົາເມັດເຂົ້າ ແລະກິນເວລາຍ່າງໄປຕາມທຶງນານັ້ນເປັນການຜິດຕໍ່ກົດບັດຍັດຂອງວັນຊະບາໂຕ, ເມື່ອເປັນຢ່າງນີ້ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຕອບພວກເຂົາວ່າ, “ວັນຊະບາໂຕໄດ້ມີຂຶ້ນເພື່ອມະນຸດ, ບໍ່ແມ່ນມະນຸດເພື່ອວັນຊະບາໂຕ,” ນອກຈາກນັ້ນພຣະອົງກ່າວເພີ່ມວ່າ, “ບຸດມະນຸດກໍເປັນເຈົ້າຂອງວັນຊະບາໂຕເໝືອນກັນ (ມຣກ 2:27).

ໃນວັນຊະບາໂຕພວກເຂົາເຫັນຄົນເສັງອົງຄະ ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຖາມພວກຟາຣີຊາຍໂດຍກົງວ່າ, “ຕາມກົດຂອງວັນຊະບາໂຕແລ້ວ: ຈະເຮັດດີຫລືຈະເຮັດການຊົ່ວຮ້າຍ, ຈະຊ່ອຍຊີວິດ ຫລືຈະຂ້າ?” (ມຣກ 3:4). ພວກເຂົາພາກັນມີຄູ່ ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມຈິງທີ່ອົງພຣະເຢຊູກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາຢ່າງນັ້ນ. ແທນທີ່ຈະຮຽນເອົາບົດຮຽນທີ່ອົງພຣະເຢຊູຕີເພື່ອກໍ່ແລະເພື່ອເສີມສ້າງ ພວກເຂົາເລີຍກາຍເປັນຄົນໃຈຮ້າຍທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດຜິດບັນຍັດຂອງພວກເຂົາ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ກ່ອນເຂົ້າຫ້ອງຮຽນໃຫ້ອ່ານໂຢຮັນ 5:1-30 ຫລາຍເທື່ອເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈຄຳສອນດີວ່າໂຢຮັນຢາກເວົ້າອັນໃດກັບຜູ້ອ່ານ.
2. ຂຽນຄຳຖາມປໂຍກ “ທ່ານຕ້ອງການດີພຍາດບໍ່” ໃສ່ກະດານ ແລະບອກວ່າບົດຮຽນໃນອາທິດນີ້ແມ່ນໂຢຮັນບົດ 5 .
3. ບອກສະມາຊິກວ່າວັນນີ້ຈະໄດ້ສຶກສາເຖິງຄຳຖາມຂອງອົງພຣະເຢຊູຕໍ່ຄົນເສັງອົງຄະ. ຜົນທີ່ຕາມມານັ້ນເປັນຢ່າງໃດຕໍ່ຄົນເສັງອົງຄະ ແລະຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູ?
4. ອະທິບາຍປະວັດສາດຂອງສະເບັດຊະທາ ແລະສະພາບການຂອງຄົນເສັງອົງຄະຜູ້ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອໃນໂຢຮັນ 5:1-5.
5. ເອີ້ນຄົນສມັກອ່ານ ໂຢຮັນ 5:6-9 ອອກເສັງດັງ.
6. ຖາມວ່າ, ເປັນຫຍັງອົງພຣະເຢຊູຈຶ່ງປົວຄົນເປັ້ງນີ້, “ທ່ານຢາກດີບໍ່?” ຄົນນັ້ນຕ້ອງການດີເປັນປົກກະຕິບໍ່? ພວກເຮົາຈະພ້ອມກັນຕອບຄຳຖາມນັ້ນເຊັ່ນກັນທຸກຄົນ ອາດຈະບໍ່ດີທາງຮ່າງກາຍ ແຕ່ດ້ານວິນຍານຈິດ.
7. ກ່າວວ່າ, ອົງພຣະເຢຊູຢາກໃຫ້ຄົນເສັງອົງຄະຮູ້ເຖິງອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນການປົວໃຫ້ດີນັ້ນມີຢູ່ໃນອົງພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ. ເຫັນວ່າພວກຟາຣີຊາຍບໍ່ຍິນດີນຳໃນການດີພະຍາດຂອງຄົນປ່ວຍ ແຕ່ພວກເຂົາເລີຍກາຍເປັນຄົນໃຈຮ້າຍເພາະອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປົວໃນວັນຊະບາໂຕຊຶ່ງພວກເຂົາຖືວ່າຜິດ.
8. ເຕືອນສະມາຊິກໃນຫ້ອງເຖິງການກ່າວຂອງອົງພຣະເຢຊູໃນ ມາຣະໂກ 2:27 ແລະຕາມ ລູກາ 4:16. ບອກວ່າອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປົວຄົນເປັ້ງໃຫ້ດີເພາະເປັນນ້ຳພຣະທັຍແລະຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ.
9. ອ່ານໂຢຮັນ 5:17-24 ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຂຽນຄຳຕອບສາມຢ່າງທີ່ອົງພຣະເຢຊູປົວຄົນໃນວັນຊະບາໂຕຕາມພຣະທັມຂ້າງລຸ່ມນີ້:
  - ພາຣະກິດຂອງພຣະເຈົ້າ (ຢຮ 5:17)
  - ພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ (ຢຮ 5:19-21)
  - ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງວັນຊະບາໂຕ (ຢຮ :5:22-24)

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ຄຳແນະຄຳສຳລັບຄຣຸສອນ

ບົດຮຽນທີ 6

ຄຳສອນທີ່ເຮັດໄດ້ຍາກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 6:52-69

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ໂຢຮັນ 6

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມບໍ່ສະບາຍໃຈທີ່ພຣະອົງໄດ້ບອກເຖິງສິ່ງຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດ ຖ້າຈະເປັນຜູ້ຕິດພຣະອົງໄປຢ່າງແທ້ຈິງ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ການຖວາຍຕົວແລະຮັບໃຊ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູຢູ່ໃນຄັ້ງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອພິຈາະນາເບິ່ງລຳດັບຂັ້ນການຖວາຍແລະການຮັບໃຊ້ຂອງຕົນເອງຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູ.

ຄຳນຳ

ອັດສາວົກໂຢຮັນໄດ້ຈັດເຮືອງໝາຍສຳຄັນຂອງພຣະເຢຊູໃນບົດ 6 ເຖິງສອງຢ່າງ. ນຶ່ງ, ອົງພຣະເຢຊູລ້ຽງຄົນຫ້າພັນຄົນ. ຜູງຊົນໄດ້ຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູ ແລະພວກສາວົກໄປໃນປ່າທີ່ຈ້າຍພູໃກ້ທະເລຄາລີເລ, ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ເຂົ້າຈີ່ຫ້າກ້ອນແລະປານ້ອຍສອງໂຕລ້ຽງພວກເຂົາ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາກິນໝົດທຸກຄົນອີ່ມແລະຍັງເຫລືອອີກດ້ວຍ. ພວກສາວົກໄດ້ໄປເກັບເອົາສ່ວນເຫລືອ ແລະເກັບໄດ້ສິບສອງກະຕ່າ. ເຫັນວ່າບົ່ມຂ່າວປະເສີດທັງສີ່ໄດ້ຈັດເຮືອງອົງພຣະເຢຊູລ້ຽງຜູ້ຊາຍຫ້າພັນຄົນນີ້ໄວ້, ອາດມີຜູ້ຍິງແລະເດັກນ້ອຍເພີ່ມອີກ (ເບິ່ງ ມທ 14:21; ມຣກ 6:44; ລກ 9:14; ຢຮ 6:10).

ຫລັງຈາກລ້ຽງຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍນີ້ແລ້ວອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໝາຍສຳຄັນອີກອັນນຶ່ງກ່ອນແຈ້ງ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຍ່າງເທິງໜ້ານ້ຳໄປຫາພວກສາວົກໃນທະເລຄາລີເລ ເວລາພວກສາວົກພົບກັບລົມພະຍຸໃຫຍ່. ມັດທາຍໄດ້ກ່າວລາຍລະອຽດທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປີເຕສາມາດຍ່າງໜ້ານ້ຳໄປຫາພຣະອົງ ຈົນເປີເຕຫລົງໄປເບິ່ງຟອງນ້ຳ, ຕົກໃຈ, ແລະກໍເລີ່ມຈົມນ້ຳ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນມືໄປດຶງເອົາເປີເຕຈາກນ້ຳເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຕາຍ. ເມື່ອທັງສອງຂຶ້ນໄປໃນເຮືອແລ້ວລົມພະຍຸນັ້ນກໍຢຸດ (ມທ 14:28-32). ພາບນີ້ເຫັນວ່າເປັນອັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງໂຮມເຂົ້າກັນເປັນອັນດຽວ.

ສ່ວນພວກຜູງຊົນທັງຫລາຍໄດ້ໄປຍັງເມືອງກາເປນາອູມທາງຟາກນັ້ນກ່ອນເພື່ອຊອກຫາອົງພຣະເຢຊູ ແລະພວກສາວົກ. ຫລັງຈາກລ້ຽງຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍຢ່າງນັ້ນອົງພຣະເຢຊູຮູ້ວ່າພວກເຂົາທັງຫລາຍຈະມາບັງຄັບໃຫ້ອົງພຣະເຢຊູເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ (ຢຮ 6:15). ອົງພຣະເຢຊູຢາກບອກພວກເຂົາວ່າຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງບໍ່ແມ່ນໃນໂລກນີ້ ແລະພຣະອົງຕ້ອງການບອກຜູງຊົນທັງຫລາຍນັ້ນວ່າການທີ່ເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງແທ້ນັ້ນຄວນເຮັດແນວໃດ.

ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າຝູງຊົນທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງໄປນັ້ນດີໃຈເພາະພວກເຂົາໄດ້ກິນອາຫານແຕ່ຈຳເປັນຫລາຍກວ່ານັ້ນຄືອາຫານດ້ານຈິດວິນຍານທີ່ບໍ່ໝົດເປັນຈັກເທື່ອ. ຖ້າພວກເຂົາຕ້ອງການອາຫານດ້ານຈິດວິນຍານແລ້ວຈຳເປັນຕ້ອງຊອກຫາພຣະອົງ, ຜູ້ເປັນ “ອາຫານແຫ່ງຊີວິດ” (6:35, 48). ພຣະອົງຜູ້ເປັນ “ອາຫານມາຈາກສວັນ” (6:41).

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

10. ກ່ອນເຂົ້າຫ້ອງຮຽນໃຫ້ອ່ານໂຢຮັນ 6:52-69 ຫລາຍໆເທື່ອເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈວ່າໂຢຮັນຢາກຈະໃຫ້ຜູ້ອ່ານຮູ້ອັນໃດ.
11. ບອກສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ຮູ້ວ່າຄວາມພື້ນນັ້ນມີຄວາມໝາຍຫລາຍກວ່າການໄປສວັນ, ແຕ່ແມ່ນການມີຄວາມສັມພັນໃກ້ຊິດກັບອົງພຣະເຢຊູ.
12. ອະທິບາຍເຖິງ ຮ່າງກາຍແລະເລືອດຂອງອົງພຣະເຢຊູມີຄວາມໝາຍແນວໃດ?
13. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນເປັນກຸ່ມຕາມຈຳນວນສະມາຊິກໃນຫ້ອງ ສອງສາມຄົນຕໍ່ກຸ່ມ ແລະສຶກສາແລ້ວລາຍງານສິ່ງທີ່ກຸ່ມຕົນເອງໄດ້ພົບເຫັນໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຮູ້ນຳ:
  - ກຸ່ມນຶ່ງ-ອົງພຣະເຢຊູປະເຊີນກັບຝູງຊົນ (ຢຮ 6:25-66)
  - ກຸ່ມສອງ-ຄຳອ້າງອັນທີນຶ່ງ (ຢຮ 6:44,65)
  - ກຸ່ມສາມ-ຄຳອ້າງອັນທີສອງ (ຢຮ 6:29-40)
  - ກຸ່ມສີ່-ຄຳອ້າງອັນທີສາມ (ຢຮ 6:48-58)
  - ກຸ່ມຫ້າ-ຝູງຊົນປະຕິເສດພຣະເຢຊູ (ຢຮ 6:60,66)
  - ກຸ່ມຫົກ-ອົງພຣະເຢຊູຕອບຕໍ່ຝູງຊົນ (ຢຮ 6:61-71)
14. ໝູນໃຈສະມາຊິກໃນຫ້ອງໃຫ້ກວດເບິ່ງຕົນເອງເຖິງການຍອມຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປແນວໃດ?

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 7
ເນື້ອກາຍແລະຈິດວິນຍານບອດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 9: 1-7, 13-41

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 9

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູປົວຄົນຕາບອດ ແລະເປີດເຜີຍການບອດຝ່າຍວິນຍານຂອງຟາຣີ ຊາຍທັງຫລາຍ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ສາຍຕາຝ່າຍວິນຍານຂອງທ່ານແນ່ນອນດີປານໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອພິສູດຄວາມແນ່ນອນຂອງສາຍຕາຝ່າຍວິນຍານຂອງຂ້ອຍ.

ອ່ານລວບ: ພຣະເຢຊູໄດ້ບອກກັບພວກສາວິກວ່າການປົວຄົນຕາບອດຈະເປັນສັນຍານໃຫ້ໂລກຮູ້ວ່າພຣະ ເຈົ້າຊົງທຳການຜ່ານພຣະບຸດຄື ພຣະເມສີອາ ຜູ້ເປັນແສງສວ່າງທີ່ເຂົ້າມາໃນໂລກ. ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມມືດຝ່າຍ ວິນຍານຕ້ອງການສາຍຕາທີ່ເບິ່ງເຫັນ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນມື້ສອນ ໃຫ້ອ່ານໂຢຮັນ 9 ຫລາຍໆເທື່ອເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈເນື້ອຫາ ທີ່ພຣະທັມພຍາຍາມຈະເວົ້າ ກັບຜູ້ອ່ານ.
2. ຕຽມຜູ້ນຶ່ງໄວ້ລ່ວງໜ້າເພື່ອເປັນພຍານເຮືອງສາຍຕາສິ້ນ ຄ້າຍໆກັບເຮືອງໃນຄຳນຳ.
3. ຂຽນໂຄງຮ່າງ ໃສ່ກະດານເພື່ອນຳການສົນທະນາ.
  - ສາວິກຖາມຄຳຖາມທີ່ຂັດແຍ່ງ (ຢຮ 9: 1-5)
  - ພຣະເຢຊູປົວຊາຍຄົນນຶ່ງຊຶ່ງຕາບອດມາແຕ່ກຳເນີດ (ຢຮ 9: 6-12)
  - ພວກຟາຣີຊາຍສອບຖາມເຮືອງການຮັກສາ (ຢຮ 9: 13-34)
  - ພຣະເຢຊູຊົງພຍາຍາມຕິດຕາມ (ຢຮ 9: 35-41)
4. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ້ອນວອນຂໍການນຳພາຈາກພຣະເຈົ້າ ກ່ອນການສຶກສາພຣະທັມ ແລະສົນທະນາ.
5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 9: 1-7; 13-14 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນນຳກັນ. ສົນທະນາພາກຕ່າງໆຈາກເຮືອງ:
  - ພຣະເຢຊູຊົງເດີນທາງກັບພວກສາວິກ
  - ພວກເພິ່ນໄດ້ພົບຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊຶ່ງຕາບອດແຕ່ກຳເນີດ
  - ສາວິກຖາມຄຳຖາມທີ່ຍາກ ເພາະກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອ
  - ພຣະເຢຊູຊົງຮັກສາຊາຍຄົນນັ້ນວັນຊະບາໂຕ

- ພວກຟາຣີຊາຍສອບຕາມເຖິງສະພາບການ
  - ຊາຍຜູ້ນັ້ນຕອບຄຳຖາມຂອງຟາຣີຊາຍຢ່າງໝັ້ນໃຈ
  - ພວກຟາຣີຊາຍໄລ່ຊາຍຄົນນັ້ນໃຫ້ອອກໜີຈາກພວກເຂົາ
  - ພຣະເຢຊູຕິດຕາມຫາຊາຍຜູ້ນັ້ນ ແລະຊ່ວຍລາວໃຫ້ຫາຍດີທາງເນື້ອກາຍແລະວິນຍານ .
6. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງເວົ້າເລື່ອງການໄປກວດສາຍຕາແລະການຊື້ແວ່ນຕາເທື່ອທຳອິດ; ໃຫ້ເວົ້າເຖິງວ່າແວ່ນຕາໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ເຫັນດີຂຶ້ນ (ຫລື ທ່ານອາດຈະອ່ານຄຳນຳໃຫ້ທຸກຄົນຟັງກໍໄດ້)

ເວົ້າວ່າ, ບາງຄັ້ງພວກເຮົາບໍ່ແນ່ໃຈວ່າຕົວເອງບໍ່ເຫັນດີ, ແລະມັກຈະມີເຫດການບາງຢ່າງທີ່ພາໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຕົວ.

7. ພາທຸກຄົນເບິ່ງຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນກະດານ ແລະເວົ້າວ່າ, ມື້ນີ້ພວກເຮົາຈະສິນທະນາເລື່ອງຕາບອດຝ່າຍເນື້ອກາຍ ແລະຕາບອດຝ່າຍວິນຍານ .

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

8. ແບ່ງນັກຮຽນອອກເປັນສີ່ກຸ່ມ, ຖ້າມີໜ້ອຍກໍເຮັດເປັນສອງກຸ່ມ; ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມໄປສຶກສາ ແລະສິນທະນາພຣະຄຳຕໍ່ໄປນີ້:

ກຸ່ມນຶ່ງ: ໂຢຮັນ 9: 1-5

ກຸ່ມສອງ: ໂຢຮັນ 9: 6-12

ກຸ່ມສາມ: ໂຢຮັນ 9: 13-34

ກຸ່ມສີ່: ໂຢຮັນ 9: 35-41

9. ຖາມ, ທ່ານຕ້ອງການນຳສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງທີ່ສົນທະນາກັນໄປປະຕິບັດໃນຊີວິດບໍ່? ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນມີໂອກາດພິຈາລະນາວ່າຈະເຮັດແນວໃດກັບສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ ເພື່ອຈະນຳໄປປະຕິບັດໃນອາທິດນີ້.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

10. ຖາມ, ພຣະເຢຊູເປັນແສງສວ່າງຂອງໂລກ ມີຄວາມໝາຍແນວໃດ? ໃຊ້ໂອກາດສິນທະນາ. ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້...

- ຊັກຊວນແຕ່ລະຄົນໃຫ້ເບິ່ງຜົນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດ ເພາະຄວາມສັມພັນທີ່ມີກັບພຣະເຢຊູ ໂດຍສະເພາະໃນເວລາທີ່ຊີວິດມີບັນຫາ.
- ຊັກຊວນແຕ່ລະຄົນໃຫ້ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະເປັນພຍານເລື່ອງພຣະເຢຊູກັບຄົນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາ.

11. ປິດການສຶກສາພຣະຄຳດ້ວຍການອ້ອນວອນອະທິຖານ .

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 8

ມອບຕົວໃຫ້ກັບງານ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 12: 20-37, 42-50

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 12: 20-50

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການປະກາດເຣື່ອງສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ບາງຄົນຍອມຮັບ ແລະບາງຄົນປະຕິເສດ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ຜູ້ໃດຍ້ອງຍໍ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຊີວິດ.

ອ່ານລວບ: ຫລັງຈາກການສະເດັດເຂົ້າກຸງເຢຣູຊາເລັມຢ່າງຜູ້ມີຊັບແລ້ວ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຕັ້ງໃຈໃສ່ພັນທະກິດ ເຣື່ອງການຕາຍທີ່ໄມ້ກາງແຂນເພື່ອເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ຄວາມຜິດບາບ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຣື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເລີ່ມການສຶກສາພຣະຄຳດ້ວຍການອ້ອນວອນ. ຫລັງຈາກນັ້ນ ຖາມ, ທ່ານເຄີຍບັນທຶກສິ່ງທີ່ຢາກຈະ ເຮັດກ່ອນເສັງຊີວິດບໍ່? ຢາຍກະດາດໃຫ້ທຸກຄົນ ຜູ້ລະໃບ; ແນະນຳໃຫ້ຂຽນລົງຫ້າຢ່າງທີ່ພວກເຂົາ ເຈົ້າຢາກເຮັດກ່ອນວັນຕາຍ. ຖ້າມີຄົນບໍ່ເຄີຍຂຽນໄວ້ ກໍໃຫ້ໂອກາດຂຽນເລີຍໃນຕອນນີ້. ໃຊ້ເວລາ ເລັກນ້ອຍ ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ບາງຄົນແບ່ງປັນ. ຈາກນັ້ນໃຫ້ອ່ານ ຄຳນຳ ໃນບົດຮຽນສູ່ກັນຟັງ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ກ່ອນມີຮຽນໃຫ້ຕຽມແຜນທີ່ອິສຣາເອນໃນສມັຍຂອງພຣະເຢຊູ. ຕິດແຜນທີ່ໄວ້ທາງໜ້າ. ເວົ້າວ່າ, ເວ ລາພຣະເຢຊູແລະສາວິກໄປເຖິງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ກໍມີຄົນຍິວແລະຄົນກຣີກຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ພວກຄົນກຣີກໄດ້ ມາຫາພິລິບແລະຂໍພົບພຣະເຢຊູ. ອ່ານ ໂຢຮັນ 12: 20-22 ໃຫ້ທຸກຄົນຟັງ. ເວົ້າວ່າ, ເວລາພຣະເຢຊູ ຕອບຄຳຮ້ອງຂໍກໍມີຫລາຍຄົນໄດ້ຍິນນຳກັນ. ອ່ານ ໂຢຮັນ 12: 23-26 ໃຫ້ທຸກຄົນຟັງ. ຖາມ:
  - ຂໍ້ 23 ມີຄວາມໝາຍແນວໃດ?
  - ຂໍ້ 24 ເວົ້າເຣື່ອງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍແນວໃດ?
  - ຂໍ້ 24 ເວົ້າຫຍັງກ່ຽວກັບພັນທະກິດຂອງພຣະເຢຊູ?
  - ຂໍ້ 25-26 ເວົ້າຫຍັງກ່ຽວກັບຄຳຕອບຂອງຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງ?

3. ຖາມ, ຈິດວິນຍານທ່ານເຄີຍຫວັ່ນວາຍບໍ່? ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 12: 27-28 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ. ຖາມ, ພຣະເຢຊູ ສະແດງອາການວິທີໃດກ່ຽວກັບບັນຫາຂອງພຣະອົງ? ຖ້າມາກາງຄວາມຫວັ່ນວາຍ ພຣະອົງຕັ້ງໃຈໃສ່ພັນທະກົດແລະນຳພຣະກຽດໃຫ້ພຣະບິດາ. ຖາມ, ພຣະບິດາຊົງຕອບຢ່າງໃດ? ເວົ້າວ່າ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄັ້ງທຳອິດທີ່ພຣະບິດາໄດ້ຊົງຕອບ. ແບ່ງກະດານເປັນສາມພາກ, ຂີດເສັ້ນແຕ່ເທິງ ລົງລຸ່ມ, ຂຽນພຣະຄຳນີ້ໃສ່ບ່ອນລະຂໍ້: ມັດທາຍ 3: 17, ມັດທາຍ 17: 1-5, ແລ ໂຢຮັນ 12: 28. ໃຫ້ ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ; ຫລັງຈາກອ່ານແລ້ວແຕ່ລະຕອນໃຫ້ຖາມ:
  - ແມ່ນຫຍັງເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູ?
  - ພຣະບິດາຊົງຕອບພຣະເຢຊູວິທີໃດ?
  - ໃຜໄດ້ຍິນສຽງພຣະບິດາ? ສຽງນັ້ນແມ່ນເພື່ອຜູ້ໃດ?
  - ຄຳເວົ້າຂອງພຣະບິດາບອກເຖິງຈິດໃຈແລະພັນທະກົດຂອງພຣະເຢຊູວິທີໃດ?
  - ພຣະເຢຊູນຳພຣະກຽດມາໃຫ້ພຣະບິດາວິທີໃດ?
4. ເວົ້າວ່າ, ພຣະເຢຊູຊົງພ້ອມທີ່ຈະເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງລົງມາເຮັດ; ພຣະອົງເວົ້າເຖິງຄວາມຕາຍທີ່ຈະ ມາເຖິງພຣະອົງຕໍ່ທ້າຍປະຊາຊົນ; ສລຸບ ໂຢຮັນ 12: 29-37 ໃຫ້ນັກຮຽນຟັງໂດຍຫຍໍ້.
5. ຖາມ, ທ່ານເຄີຍຮູ້ສຶກວ່າຄຳຍ້ອງຍໍຂອງມະນຸດມີຄວາມໝາຍຫລາຍກວ່າຄຳຍ້ອງຍໍຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່? ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນໃນຕອນນັ້ນ? ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 12: 42-43 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ. ເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າ ນາຍຄົນຍິວຫລາຍຄົນເຊື່ອພຣະເຢຊູ ແຕ່ງຽບໄວ້. ເປັນຫຍັງ? ຖາມ, ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ຄົນບໍ່ກ້າປະ ກາດຮັບພຣະເຢຊູຢ່າງກ້າຫານ?
6. ເວົ້າວ່າ, ພຣະເຢຊູຊົງພຍາຍາມເວົ້າກັບຝູງຊົນທີ່ໄດ້ຍິນພຣະອົງ. ອ່ານ ໂຢຮັນ 12: 44-50 ໃຫ້ທຸກ ຄົນຟັງ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ "ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ" ໃນບົດຮຽນໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຟັງ. ຖາມທ່ານສແດງຫາ ຄຳຍ້ອງຍໍຈາກໃຜ? ພານັກຮຽນຕອບຄຳຖາມໃນບົດຮຽນ. ຖາມ, ເປັນຫຍັງຄຳຍ້ອງຍໍຂອງຄົນອື່ນໆ ຈຶ່ງເປັນເຮື່ອງທີ່ເຮົາປາຖນາ?
8. ແນະນຳໃຫ້ແຕ່ລະຄົນນຳບົດຮຽນນີ້ໄປປະຕິບັດ; ອ້ອນວອນບົດການສຶກສາພຣະຄຳ ໂດຍຂໍພຣະ ເຈົ້ານຳພາແຕ່ລະຄົນໃຫ້ເປັນຜູ້ສແດງຫາພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງສຳລັບຊີວິດ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 9
ເອົາແບບຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 13: 1-17

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 13: 1-17

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມຮັກຢ່າງສູງສຸດໂດຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ແບບຢ່າງ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ຂ້ອງຈະເຮັດຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ວິທີໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ການເຮັດຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນການຮັບໃຊ້ບຸກຄົນທີ່ຂັດສົນ.

ອ່ານລວບ: ຂະນະທີ່ຮັບປະທານອາຫານຄາບສຸດທ້າຍ, ພຣະເຢຊູໄດ້ປ່ຽນແປງຫລັກຂອງການເປັນຜູ້ນຳໂດຍໄດ້ລົງເຮັດວຽກທີ່ຕ່ຳທີ່ສຸດເຮືອງການຮັບໃຊ້; ພຣະອົງໄດ້ຊັກຊວນໃຫ້ພວກສາວິກໃນສມັຍນັ້ນ ແລະໃນສມັຍປັດຈຸບັນໃຫ້ເອົາແບບຢ່າງຂອງພຣະອົງ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນມື້ຮຽນໃຫ້ຕຽມອາຫານເຊົ້າ ແລະຈານໝາກໄມ້ເພື່ອຈະນຳມາໃຊ້ໃນຫ້ອງຮຽນ. ທ່ານອາດຈະເອົາກາເຟແລະຈອກມາພ້ອມ. ໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ຈັດອາຫານແລະໝາກໄມ້ໃສ່ໂຕະໄວ້ ກ່ອນນັກຮຽນຈະມາເຖິງ. ເວລານັກຮຽນມາແລ້ວໃຫ້ໃຊ້ເວລາສາມັກຄີທັມ.
2. ຫລັງຈາກນັກຮຽນນຶ່ງປະຈຳທີ່. ຊວນພວກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຄຳນຶງເຖິງຄັ້ງໜຶ່ງທີ່ພໍ່ແມ່ ຫລືພໍ່ແມ່ຜູ້ໄດ້ສົ່ງສອນເຂົາເຈົ້າເປັນບົດຮຽນສຳລັບຊີວິດ; ອາດຈະເປັນຕອນຍ້າຍອອກບ້ານ, ຕອນແຕ່ງງານ, ຫລືຕອນໄດ້ລູກຄົນທຳອິດ. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້. ຫລັງຈາກນັ້ນຖາມ: ທ່ານໄດ້ເຫັນບົດຮຽນສຳລັບຊີວິດນີ້ປາກົດຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງຄົນບໍ່? ເວົ້າວ່າ: ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນເກີດຂຶ້ນກ່ອນວັນພຣະເຢຊູສິ້ນພຣະຊົນ; ພຣະອົງໄດ້ກິນເຂົ້າກັບພວກສາວິກ ແລະໄດ້ສອນບົດຮຽນສຳລັບຊີວິດອີກບົດໜຶ່ງ; ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງໃຫ້ແບບຢ່າງເຮືອງການເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 13: 1-3; ຖາມ:
  - ພຣະເຢຊູຮູ້ຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບພັນທະກິດຂອງພຣະອົງ? ອຸປສັກ? ຣິດເດດຂອງພຣະອົງ?
  - ພຣະອົງຊົງສະແດງຄວາມຮັກຕໍ່ພວກສາວິກວິທີໃດ?

ອ່ານ ວັກສຸດທ້າຍໃນຫົວຂໍ້ "ພຣະຜູ້ໂຜດຜູ້ຊົງຮູ້ພັນທະກິດ" ສູ່ກັນຟັງ.

4. ເວົ້າວ່າ: ການເຕົ້າໂຮມໃນວັນປັສຄາເປັນການພົບກັນຄັ້ງສຸດທ້າຍກັບພວກສາວິກ. ພຣະອົງຊົງຢູ່ກັບພວກເຂົາເປັນເວລາສາມປີເພື່ອສັ່ງສອນ, ແລະຄາວນີ້ເປັນຄຳສອນຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ຕາມປະເພນີແລ້ວຂ້ອຍໃຊ້ຈະເປັນຜູ້ລ້າງຕີນແຂກທີ່ເຂົ້າບ້ານ. ໃນມື້ນັ້ນ, ບໍ່ມີຂ້ອຍໃຊ້ທີ່ຈະເຮັດໜ້າທີ່ນັ້ນ, ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງຮັບພາຣະການລ້າງຕີນ.
5. ແບ່ງນັກຮຽນອອກເປັນສີ່ກຸ່ມ:
  - ກຸ່ມນຶ່ງ - ພຣະເຢຊູ
  - ກຸ່ມສອງ - ພວກສາວິກ
  - ກຸ່ມສາມ - ເປໂຕ
  - ກຸ່ມສີ່ - ຢູດາ

ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຍຮັນ 13: 4-11 ແລ້ວໃຫ້ເບິ່ງບົດຮຽນໃນຫົວຂໍ້ "ເຈົ້ານາຍກັບເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້" ເພື່ອທຸກກຸ່ມທີ່ຖືກແຕ່ງໄວ້ຈະໄດ້ຮູ້ໜ້າທີ່ຂອງໃຜລາວເຮືອງການລ້າງຕີນ. ໃຫ້ເວລາແຕ່ລະກຸ່ມເພື່ອສົນທະນາກັນ; ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມສະແດງອອກເພື່ອເຮັດຕາມໜ້າທີ່.

6. ເວົ້າວ່າ: ໃນຂໍ້ 12, ພຣະເຢຊູຊົງຖາມພວກສາວິກວ່າພວກເຂົາເຂົ້າໃຈວ່າພຣະອົງກຳລັງເຮັດຫຍັງບໍ່; ອ່ານ ໂຍຮັນ 13: 14-17 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ; ເວົ້າວ່າ: ໃນພຣະຄຳນີ້, ອາຈານແລະເຈົ້ານາຍໄດ້ໃຫ້ແບບຢ່າງ; ພວກເຂົາໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ຖ່ອມຕົວລົງແລະຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆ. ພານັກຮຽນເບິ່ງ ພິລິບປອຍ 2: 5-11. ອ່ານໃຫ້ທຸກຄົນຟັງ ແລະໃຫ້ທຸກຄົນຟັງເບິ່ງລັກສະນະຂອງພຣະເຢຊູ. ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນເວົ້າແລ້ວບັນທຶກໄວ້ກະດານ. ເວົ້າວ່າ: ລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້ເປັນແບບຢ່າງການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ. ໃນຖານະຜູ້ເຊື່ອ, ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເຮັດຕາມແບບຢ່າງ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ເວົ້າວ່າ: ການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນບໍ່ແມ່ນເຮືອງທັມມະດາສຳລັບທຸກຄົນ. ຖາມ:
  - ທ່ານຢາກຫລີກການຮັບໃຊ້ແນວໃດ? ເປັນຫຍັງ?
  - ແມ່ນຫຍັງເປັນອຸປະສັກຂອງການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆ?
  - ການຖືກຽດແນວໃດເປັນອຸປະສັກບໍ່ໃຫ້ຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆ?
  - ມີໃດເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍທີ່ທ່ານຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ?
8. ເວົ້າວ່າ: ຂໍພຣະເຈົ້າໃຫ້ຊ່ວຍໃນການທີ່ຈະເຮັດຕາມແບບຢ່າງເຮືອງການຮັບໃຊ້ ຈາກຄວາມຈິງໃນບົດຮຽນນີ້. ປິດການສຶກສາດ້ວນການອ້ອນວອນ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 10

ຜູ້ປຶກສາທີ່ຈະມາ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 14: 15-31

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 14

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າພຣະເຈົ້າຈະສົ່ງພຣະວິນຍານມາເພື່ອສັ່ງສອນ ແລະເລົ່າໂລມຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານເຄີຍໄດ້ຮັບການສັ່ງສອນແລະການເລົ່າໂລມຈາກພຣະວິນຍານວິທີໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອສແວງທາງການແນະນຳແລະການເລົ່າໂລມຂອງພຣະວິນຍານ.

ອ່ານລວບ: ຄົນກ່ອນການຖືກຄົງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ເວລາອະທິບາຍວຽກການທີ່ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ຈະເຮັດໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໃນຖານະຜູ້ເລົ່າໂລມແລະຜູ້ສອນ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເວົ້າວ່າ, ເດັກຫລາຍຄົນໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ໃນວັທນະທັມ ຫລືໃນປະເທດທີ່ແຕກຕ່າງຈາກວັທນະທັມພໍ່ແມ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ; ເດັກພວກນີ້ໄດ້ມີໂອກາດຮຽນຮູ້ວັທນະທັມອື່ນໆ ແຕ່ຕອນຍັງນ້ອຍ. ຖາມ: ມີໃຜແດ່ໃນທີ່ນີ້ທີ່ເປັນບຸກຄົນໃນປະເທດນີ້? ສຳລັບພວກເຮົາທີ່ບໍ່ເຄີຍພາກຂ້າງພໍ່ແມ່, ທ່ານຄິດວ່າພວກເດັກເຫລົ່ານັ້ນຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ ໃນເວລາສັ່ງລາກັນ? (ຍ້ານ, ບໍ່ແນ່ໃຈ, ກັງວົນ, ໂສກເສົ້າ)
2. ເວົ້າວ່າ, ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນພາກທຳອິດຂອງ "ບົດຮຽນທີ່ທ້ອງຊັ້ນເທິງ" ຊຶ່ງເວົ້າເຖິງພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດແລະກິຈການຂອງພຣະອົງ. ເວົ້າວ່າ, ພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ວ່າພວກສາວິກໄດ້ເກີດມີຄວາມຍ້ານ ເວລາພຣະອົງໄດ້ບອກພວກເຂົາເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງຈະຕ້ອງໜີຈາກໄປ; ພວກເຂົາເຈົ້າອາດຄິດເຖິງຄວາມສັມພັນທີ່ຈະປ່ຽນແປງ. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 14:15. ເວົ້າວ່າ, ພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງສຳລັບພວກສາວິກ ແລະຄວາມຮັກຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະອົງ. ທ່ານຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າທ່ານຮັກພຣະເຢຊູຫລືບໍ່? ເວົ້າວ່າ, ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ສຳລັບພຣະເຈົ້າ ຈະເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອຟັງພຣະອົງ. ຄວາມຮັກພາໃຫ້ເຊື່ອຟັງ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ພຣະເຢຊູຊົງບອກພວກສາວິກວ່າພຣະອົງຈະໃຫ້ພຣະຜູ້ຊ່ວຍທີ່ຈະຢູ່ກັບພວກເຂົາຕະຫລອດໄປ. ອ່ານ

ໂຍຣັນ 14: 16-18. ຂຽນ "ຜູ້ຊ່ອຍ" ໃສ່ກະດານ; ກ້ອງລົງມາໃຫ້ຂຽນ ຜູ້ເລົ່າໂລມ, ຜູ້ປົກສາ, ແລະ ຜູ້ຢູ່ກາງ. ເວົ້າວ່າ, ຄຳເຫລົ່ານີ້ບອກເຖິງກິຈການຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ. ໃຫ້ເບິ່ງບົດຮຽນໃນຫົວຂໍ້ "ພຣະເຢຊູຊົງສັນຍາຈະສົ່ງພຣະຜູ້ຊ່ອຍ." ແລ້ວພານັກຮຽນອະທິບາຍໜ້າທີ່ຕ່າງໆຕໍ່ໄປນີ້:

- ຜູ້ເລົ່າໂລມ: ບຸກຄົນຜູ້ຍິນຄຽງຂ້າງເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ໃຫ້ກຳລັງ
- ຜູ້ປົກສາ: ບຸກຄົນທີ່ຊ່ວຍຍາມມີບັນຫາ, ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະ ສະຕິປັນຍາ
- ຜູ້ຢູ່ກາງ: ຜູ້ໄກ່ເກັ່ງ ຫລື ຜູ້ແນະນຳ, ຜູ້ເວົ້າແທນທ່ານ
- ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ: ນຳພາທ່ານໄປຫາຄວາມຈິງ, ຊື້ໃຫ້ເຫັນຄວາມຜິດບາບ

ເວົ້າວ່າ, ຜູ້ຊ່ອຍທີ່ຈະຢູ່ໃນພວກເຂົາ ແທນທີ່ຈະຢູ່ກັບເຂົາ; ຄຳສັນຍາເຮືອງການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນວັນເພັນເຕຄໍສະເຕ (ກກ 2: 1-4).

ອ່ານ ຢຣ 14: 18 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ ແລ້ວຖາມວ່າ: ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູບຽບທຽບຕອນນີ້ໃສ່ເຮືອງເດັກກຳພ້າ? ໃຫ້ເວລາຕອບ. ເວົ້າວ່າ: ພຣະເຢຊູຊົງຢາກໃຫ້ສາວິກຮູ້ວ່າພຣະອົງຈະຢູ່ກັບພວກເຂົາຕະຫລອດໄປໂດຍຜ່ານພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ; ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 1 ຢຣ 4: 13.

4. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຍຣັນ 14: 21-24. ຖາມ: ສຳລັບຄຣິສຕຽນ ຄວາມຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ການເຊື່ອຟັງພົວພັນກັນຢ່າງໃດ? ໃຫ້ເວລາຕອບ. ສລຸບບົດຮຽນໃນຫົວຂໍ້ "ພຣະເຢຊູແລະພຣະບິດາເປັນນຶ່ງ."
5. ຂຽນຄຳວ່າ "ຄຣູ" ໃສ່ກະດານ. ເວົ້າວ່າ: ໃນ ໂຍຣັນ 14: 25-26, ພຣະເຢຊູຊົງບອກສາວິກວ່າພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ຄື ຄຣູ. ພຣະອົງຈະຊົງສອນທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຂົາຄວນຮູ້ ແລະ ຈະຊົງເຕືອນທຸກຢ່າງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສັ່ງສອນໄວ້.
6. ອ່ານ, ໂຍຣັນ 14: 27-31. ເວົ້າວ່າ: ພຣະເຢຊູຊົງເວົ້າຄັ້ງສຸດທ້າຍກ່ອນຈາກພວກສາວິກ. ຖາມ:
  - ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຊົງໃຫ້ພອນກ່ຽວກັບສັນຕິສຸກ?
  - ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຊົງບອກພວກສາວິກໃຫ້ຊົມຊື່ນຍິນດີໃນການໄປຂອງພຣະອົງ?
  - ພຣະເຢຊູຊົງໝາຍເຖິງຜູ້ໃດເວລາພຣະອົງກ່າວວ່າ "ຜູ້ປົກຄອງໂລກ"?
  - ໂລກນີ້ຈະຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຊົງຮັກພຣະບິດາ ດ້ວຍວິທີໃດ?

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ເບິ່ງກິຈການຂອງພຣະວິນຍານທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນກະດານ. ຖາມ: ກິຈການອັນໃດຂອງພຣະວິນຍານທີ່ທ່ານຕ້ອງການທີ່ສຸດໃນຊີວິດໃນປັດຈຸບັນນີ້? ທ່ານຢາກໃຫ້ພຣະອົງນຳພາໃຫ້ເຮັດຫຍັງ, ໃຫ້ເວົ້າຫຍັງ, ຫລື ໃຫ້ເປັນຫຍັງ?
8. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ້ອນວອນບົດການສຶກສາພຣະທັມ ແລະ ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ວຍໃຫ້ແຕ່ລະຄົນໄດ້ເຫັນກິຈການຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດໃນຊີວິດຂອງຕົນເອງ.

ສິດ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 11

ສຳເຣັດແລ້ວ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ໂຢຮັນ 19:1-30
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ໂຢຮັນ 19
<u>ຈຸດປະສົງສຳຄັນ:</u>	ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າການຊົງໄຖ່ໄດ້ສຳເຣັດລົງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ທ່ານຈະຂອບພຣະຄຸນແນວໃດ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເພື່ອສັນນະສູດການຂອບພຣະຄຸນຂອງເຮົາເປັນແນວໃດ?

ບົດນຳ

ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈເພີ່ມຈຶ່ງຂໍແນະນຳໃຫ້ຄຣູສອນອ່ານ ໂຢຮັນ ບົດ 18 ແລະບົດ 19 ຈົນຈົບ ກ່ອນອ່ານບົດຮຽນແລະບົດສອນ.

ເຂົາຈັບພຣະເຢຊູ (ໂຢຮັນ 18:19:3).

1. ເລົ່າເຖິງຕອນເຂົາຈັບພຣະເຢຊູທີ່ສວນເຄັດເຊມາເນ ໂດຍການນຳຂອງສາວິກຜູ້ນຶ່ງຊື່ວ່າຢູດາພາເຂົາມາຈັບພຣະອົງໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກຳລັງໄຫວ້ອນຢູ່. (ໂຢຮັນ 18:12).

ກ. ພຣະທັມມັດທາຍ 26:35 ບອກວ່າຢູດາໄປປ່າວຂາຍພຣະເຢຊູໃນຮາຄາ 30 ຫລຽນເງິນເທົ່ານັ້ນ.

ຂ. ຕີໂມທຽວບອກວ່າ ການຮັກເງິນຄຳ ເປັນເຄົ້າມູນຂອງຄວາມຊົ່ວທຸກຢ່າງ(1 ຕີໂມທຽວ 6:10)

ຄ. ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງຢູດາຈຶ່ງເຮັດແນວນີ້? ໃຫ້ເວລານັກຮຽນຕອບສັ້ນໆ.

2. ເລົ່າເຖິງເປໂຕປະຕິເສດພຣະອົງ “ຂນະນັ້ນຊີໂມນເປໂຕກຳລັງຍືນຝັງໄຟຢູ່ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຖາມເປໂຕວ່າ, “ໂຕກໍເປັນສາວິກຂອງຄົນນັ້ນເໝືອນກັນ ບໍ່ແມ່ນຫລີ” ເປໂຕຕອບປະຕິເສດວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນດອກ” (ໂຢຮັນ 18:25). ແລ້ວຖາມນັກຮຽນວ່າ ທ່ານຄິດວ່າໃນສະໄໝຂອງເປໂຕເວລານັ້ນເປັນແນວໃດ? ພຣະເຢຊູເດ! ຄິດຢ່າງໃດກັບເປໂຕ?

3. ຖາມນັກຮຽນວ່າ ຊີວິດຂອງສາສິກທັງສອງ ເປັນບົດຮຽນອັນໃດສຳລັບເຮົາໃນວັນນີ້? ໃຫ້ເວລານັກຮຽນຕອບສັ້ນ.

ປີລາດສິນທະກັບພຣະເຢຊູ (ໂຢຮັນ 19:8-16).

1. ປີລາດຈຶ່ງຫຍັບເຂົ້າໃກ້ພຣະເຢຊູເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນໄດ້ຍິນແລ້ວບອກກັບພຣະເຢຊູວ່າ “ເຈົ້າບໍ່ເວົ້າກັບເຮົາ ຫລື ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າເຮົາມີສິດອຳນາດຈະປ່ອຍເຈົ້າ ແລະມີສິດອຳນາດຄຶງເຈົ້າໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ” (ຂໍ້ 10). ການທີ່ປີລາດຖາມແລະອ້າງເຖິງອຳນາດທີ່ທ່ານມີເຊັ່ນນັ້ນກໍເພາະກໍເພາະວ່າເພິ່ນຢາກປ່ອຍພຣະເຢຊູ ເຫດຜົນທີ່ປີລາດຢາກປ່ອຍເພາະຊອກເບິ່ງຄວາມຜິດພຣະເຢຊູບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ.

2. ພວກເຂົາກ່າວຂຶ້ນຂຶ້ນປີລາດໂດຍເອົານາມຊື່ກາຍຊາຜູ້ເປັນກະສັດມາອ້າງວ່າ “ຖ້າທ່ານປ່ອຍຄົນນີ້ທ່ານກໍ ບໍ່ເປັນມິດຂອງກາຍຊາ ທຸກຄົນທີ່ຕັ້ງຕົວເປັນກະສັດກໍປະກາດຕົວຕໍ່ສູ້ກາຍຊາ” (ຂໍ້ 12). ແປວ່າຫາກປີລາດ ປ່ອຍພຣະເຢຊູກໍຜິດຕໍ່ກົດຢ່າງຮ້າຍແຮງ ເພາະເຂົາກ່າວຫາວ່າ ພຣະເຢຊູຕັ້ງຕົນເປັນກະສັດ ທຽບເທົ່າກັບ ກາຍຊາຜູ້ເປັນກະສັດຊຶ່ງເປັນການໝິ່ນປົມກະສັດອົງດຽວຄືກາຍຊາທີ່ເຂົານັ້ນຖືຢູ່.

3. ປີລາດຈຶ່ງຂຶ້ນນັ່ງບັນລັງພິພາກສາແລ້ວກ່າວວ່າ “ນີ້ຄືກະສັດຂອງພວກທ່ານ” ຝ່າຍເຂົາໄດ້ຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນ ວ່າ, “ເອົາມັນໄປເສັງ ເອົາມັນໄປເສັງ ຄຶງມັນໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນເສັງ” ປີລາດຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານຈະ ໃຫ້ເຮົາຄຶງກະສັດຂອງພວກທ່ານທີ່ໄມ້ກາງແຂນຫລື” ພວກປະໂຮທິດຕົນໃຫຍ່ຕອບວ່າ, “ເວັ້ນແຕ່ກາຍຊາ ແລ້ວພວກເຮົາບໍ່ມີກະສັດ” (ຂໍ້ 13-15). ເມື່ອຊາວຢິວໄດ້ຍິນເຊັ່ນນັ້ນຈຶ່ງພາກັນຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງວ່າ “ເອົາ ມັນໄປເສັງ ເອົາມັນໄປເສັງ ຄຶງມັນໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນເສັງ” ປີລາດຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານຈະໃຫ້ເຮົາຄຶງ ກະສັດຂອງພວກທ່ານທີ່ໄມ້ກາງແຂນຫລື” ພວກປະໂຮທິດຕົນໃຫຍ່ຕອບວ່າ, “ເວັ້ນແຕ່ກາຍຊາແລ້ວພວກ ເຮົາບໍ່ມີກະສັດ” ແລ້ວປີລາດຈຶ່ງມອບພຣະອົງໃຫ້ເຂົາ ເພື່ອເອົາໄປຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ (ຂໍ້ 15-16).

ພວກທະຫານກັບພຣະເຢຊູ (ໂຢຮັນ 19 :17-22).

1. ເຂົາກໍຄຸມພຣະເຢຊູໄປໂຄລະໂກທາບ່ອນປະຫານນັກໂທດຂອງພວກເຂົາ. ‘ພຣະອົງຊົງແບກເອົາໄມ້ກາງ ແຂນຂອງພຣະອົງ ສະເດັດໄປເຖິງບ່ອນທີ່ເອີ້ນວ່າກະໂຫລກຫົວ (ພາສາເຮັບເຮີເອີ້ນວ່າ ໂຄລະໂກທາ)’ (ຂໍ້17). ການແບກກາງແຂນອັນໜັກນັ້ນມີຄວາມໝາຍວ່າພຣະອົງຊົງແບກເອົາຄວາມຜິດຄວາມບາບຂອງ ຄົນຈຳນວນຫລາຍທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຖືກຕາຍເພື່ອພົ້ນຄວາມຜິດບາບທີ່ໄມ້ກາງແຂນ.

2. ‘ທີ່ນັ້ນເຂົາໄດ້ຄຶງພຣະອົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນກັບອີກສອງຄົນ ຄົນລະຂ້າງແລະພຣະເຢຊູຊົງຢູ່ກາງ’ (ຂໍ້ 18). (ມັດທາຍ 27 :38). ພຣະທັມມາຣະໂກບອກວ່າ(ໂຈນສອງຄົນ) (ມາຣະໂກ 15 :26). ແລະພຣະທັມລູກາ ບອກວ່າ (ຜູ້ຮ້າຍສອງຄົນ) (ລູກາ 22 :33). ການປັດຍາຍຂອງສາວິກໃຊ້ຄຳເວົ້າຕ່າງກັນເພາະເວລານັ້ນເພິ່ນ ຖືວ່າ (ໂຈນແລະຜູ້ຮ້າຍ) ແມ່ນໃຊ້ຄຳໃດກໍໄດ້, ສ່ວນສັມຍນີ້ໄດ້ຖືກແຍກອອກຢ່າງຊັດເຈນ ເຊັ່ນ : (ໂຈນ) ໝາຍເຖິງຄົນລັກເລັກລັກນ້ອຍຈົນເຖິງການບຸ້ນຈີ້ ແລະຄຳວ່າ (ຜູ້ຮ້າຍ) ນັ້ນໝາຍເຖິງຜູ້ທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍ ຈົນ ເຖິງຜູ້ຂ້າຄົນຮ້ອງວ່າຜູ້ຮ້າຍ.

3. ສາສນາສາດຜູ້ນຶ່ງມີຄຳເຫັນວ່າ ເຫດທີ່ພຣະເຢຊູຖືກຄຶງນັ້ນແມ່ນ:

1. ພຣະອົງຖືກຄຶງແລະວາຍພຣະຊົນທີ່ໄມ້ກາງແຂນນັ້ນແມ່ນຖືກຄຶງແລະຕາຍແທນຄວາມຜິດບາບຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນທີ່ໄດ້ເຮັດຜິດບາບໃນເມື່ອກ່ອນ ແຕ່ກັບໃຈເຊື່ອພຣະເຢຊູ ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນຄວາມຜິດຄວາມບາບຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນຈຶ່ງຕົກໃສ່ໃນບັນຊີຂອງພຣະເຢຊູ ແລະການຖືກຄຶງຈົນຕາຍທີ່ໄມ້ກາງແຂນນັ້ນບໍ່ໄດ້ແມ່ນເພື່ອພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ ແຕ່ພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອຍັງຕ້ອງການໄດ້ຮັບການຕາຍແທນຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາຢູ່ ຫາກເຂົາຍອມຮັບເຊື່ອໃນພຣະອົງ.

2. ການຖືກຄຶງຣະຫວ່າງກາງອາດຊະຍາກອນສອງຄົນນັ້ນອາດມີຄວາມໝາຍວ່າ ພຣະອົງຊົງວາຍພຣະຊົນເພື່ອທັງຄົນດີແລະຄົນຊົ່ວ, ຄົນຍາກຈົນແລະຄົນຮັ່ງມີ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນເອຊາຍາຍັງກ່າວໄວ້ວ່າ “ທ່ານກໍຈະຖືກຝັງໄວ້ໃນອຸບໂມງດຽວກັນກັບອາດຊະຍາກອນແລະພວກເສດຖີ” ແປວ່າພຣະອົງຍັງວາຍພຣະຊົງເພື່ອພວກເສດຖີຮັ່ງມີອີກດ້ວຍ.

3. ໃນທີ່ສຸດຮ່າງກາຍຂອງພຣະອົງຊົງທົນຕໍ່ຄວາມເຈັບປວດບໍ່ໄດ້ ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວເປັນຄຳສຸດທ້າຍວ່າ “ສຳເຣັດແລ້ວ” ແປວ່າ ສຳເຣັດໃນພຣະຣາຊກິດການຊົງໄຖ່, ແລ້ວກໍສິ້ນພຣະຊົນ. (ຂໍ້ 30).

ຫວ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 12

ຂ້ອຍເຫັນພຣະເຢຊູ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ໂຢຮັນ 20:1-21
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ໂຢຮັນ 20:1-21
<u>ຈຸດປະສົງສຳຄັນ:</u>	ການຄົ້ນພຣະຊົນເຮັດໃຫ້ເຮົາບໍ່ລະອາຍຕໍ່ການເປັນພະຍານ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ທ່ານກ້າບອກຜູ້ອື່ນເລື່ອງການຄົ້ນພຣະເຢຊູຢ່າງໃດ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເພື່ອບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຊະນະຄວາມຕາຍ

ບົດນຳ

ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງມາເກີດເປັນມະນຸດເພື່ອຕາຍແທນຄວາມຜິດບາບຂອງທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອວ່າພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນພຣະເຈົ້າ, ດ້ວຍເຫດນີ້ການຕາຍຂອງພຣະອົງບໍ່ແມ່ນຍ້ອນພຣະອົງມີຄວາມຜິດຄວາມບາບອັນໃດ ແຕ່ຍອມຕາຍເພາະໂຖ່ໂທດເຮົາເປັນປະການສຳຄັນ ແລະພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງດຽວທີ່ຕາຍໂຖ່ໂທດໄດ້ ແລະພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງດຽວທີ່ຊົງຄົ້ນພຣະຊົນມາຈາກຕາຍ ເພື່ອພິສູດໃຫ້ໂລກເຫັນວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງມາຣິອາ (ໂຢຮັນ 20 :1-10).

1. ເຊັ່ນນັກຮຽນສິນທະນະຄຳວ່າ(ຄວາມ) ແປວ່າຫຍັງ ? ເຊັ່ນຄວາມດີ, ຄວາມງາມ, ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ຄວາມຍຳເກງ, ຄວາມສຸພາບອ້ອມນ້ອມ, ຄວາມເຊື່ອແລະອື່ນໆ ຈົນເຖິງຄວາມຈິງຮັກພັກດີ. ພວກເຮົາຄິດວ່າ(ຄວາມ)ນັ້ນໄດ້ມາແຕ່ໃສ ? ມີບາງ(ຄວາມ)ເບິ່ງເຫັນ ແລະ (ບາງຄວາມ)ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ແຕ່ເຫັນໝາກຜົນ ເຊັ່ນຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງມາຣິອາດ້ວຍການກະທຳ.
(ໝາຍເຫດ: ຮັກ, ຮູ້, ຍິນດີ=ເປັນຄຳກິຣິຍາ; ເມື່ອເພີ້ມ"ຄວາມ"ໃສ່ທາງໜ້າ=ກາຍເປັນຄຳນາມ)
2. ບອກນັກຮຽນວ່າ ດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະຈິງຮັກພັກດີໄດ້ເປັນກຳລັງໃຈໃຫ້ມາຣິອາແລະຜູ້ຍິງອື່ນໆໄປຍັງອຸບໂມງຝັງສິບແຕ່ເຊົ້າມືດໃນວັນຖ້ວນສາມ ການທີ່ລາວຖ້າຮອດສາມວັນນັ້ນເປັນເພາະດ້ວຍສັງຄົມວັທນະທັມທາງຄວາມເຊື່ອຂອງຊາດຍີວທີ່ບໍ່ໃຫ້ເຮັດການງານໃດໆໃນວັນສະບາໂຕ ດ້ວຍເຫດນີ້ມາຣິອາຈຶ່ງລໍຖ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກວັນສະບາໂຕຄືວັນເສົາ ແລ້ວພວກນາງມາຣິອາຈຶ່ງພາກັນໄປຍັງອຸບໂມງແຕ່ເຊົ້າມືດດ້ວຍຄວາມຈິງຮັກພັກດີ.

ມາຣິອາບໍ່ຈື່ພຣະເຢຊູ (ໂຢຮັນ 20:11-18).

1. ຫລັງຈາກພວກສາວິກຊອກຫາພຣະສົບພຣະເຢຊູທີ່ອຸບໂມງບໍ່ພົບແລ້ວກໍກັນກັບໄປຍັງບ້ານເຮືອນຂອງຕົນ, ສ່ວນມາຣິອາຍັງໂສກເສົ້າຮ້ອງໃຫ້ຢູ່ບໍ່ຣິເວນອຸບໂມງ. ສັງເກດເຫັນວ່າມາຣິອາໄດ້ໄປຍັງອຸບໂມງກ່ອນສາວິກ, ແລ້ວໄປລາຍງາຍຕໍ່ສາວິກເມື່ອບໍ່ພົບເຫັນພຣະສົບພຣະເຢຊູ ແລ້ວທັງໝົດກໍພາກັນໄປຍັງອຸບໂມງເພື່ອພິສູດຄຳບອກເລົ່າຂອງມາຣິອາ ເມື່ອສາວິກບໍ່ພົບເຫັນພຣະເຢຊູແລ້ວກໍພາກັນກັບໄປ ເຫລືອແຕ່ມາຣິອາຍັງຊອກຫາພຣະເຢຊູຢູ່.
2. (ຂໍ້ 12-13). ຄຳສິນທະນາຣະຫວ່າງເທວະດາກັບມາຣິອາ ແຕ່ມາຣິອາບໍ່ຮູ້ວ່າທ່ານທັງສອງແມ່ນເທວະດາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
3. (ຂໍ້ 14-15). ອາດເປັນເພາະລາວເມົາແຕ່ຮ້ອງໄຫ້ ແລະບໍ່ໄດ້ຄິດເຖິງຄຳສອນພຣະເຢຊູວ່າ ພຣະອົງຈະຊົງຄືນພຣະຊົນໃນວັນຖ້ວນສາມ. ບອກນັກຮຽນວ່າ ເຮົາກໍເຊັ່ນດຽວກັນຫາກມີເມົາແຕ່ອັນໃດອັນນຶ່ງເຮົາກໍຈະບໍ່ເຫັນພຣະຄຸນແລະຣິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ມາຣິອາເລົ່າຂ່າວສູ່ສາວິກ (ໂຢຮັນ 20 :19-21).

1. (ຂໍ້ 18). ມາຣິອາໄດ້ພົບກັບພຣະເຢຊູແລ້ວ ຄວາມໂສກເສົ້າທັງໝົດໄດ້ກັບກາຍເປັນຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີນັ້ນໄດ້ເປັນແຮງໃຈໃຫ້ນາງພ້າວແລ່ນກັນຄືນໄປຫາພວກສາວິກອີກເທື່ອນຶ່ງເພື່ອບອກຂ່າວດີນີ້ໃຫ້ພວກສາວິກ.
2. (ຂໍ້ 19). ເມື່ອຂ່າວດີນີ້ມາພວກສາວິກ ດ້ວຍການບອກເລົ່າຂອງມາຣິອາຍັງບໍ່ທັນຂາດຄຳ ພຣະເຢຊູກໍຊົງປາກົດຕົວໃນຖ້ຳມາກາງສາວິກທີ່ປົດປະຕູຢ່າງໜາແໜ້ນ.
3. (ຂໍ້ 20). ພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ຈັກຄວາມຄິດຂອງສາວິກວ່າຍັງສົງສັຍ ຈຶ່ງບອກໃຫ້ສາວິກຈັບບາຍພິສູດຕົນຕົວຂອງພຣະອົງ ແລະເມື່ອພວກສາວິກໄດ້ພິສູດເຫັນວ່າແມ່ນພຣະອົງແທ້ທີ່ຄືນມາຈາກຕາຍພວກສາວິກຈຶ່ງມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຫລາຍ.
4. (ຂໍ້ 21). ບອກນັກຮຽນວ່າ ເມື່ອສາວິກພິສູດແລະເຊື່ອແລ້ວຈຶ່ງຊົງສັ່ງໃຫ້ໄປບອກຂ່າວດີນີ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ. ໝາຍຄວາມວ່າມີແຕ່ຜູ້ເຊື່ອເທົ່ານັ້ນທີ່ອອກໄປບອກຜູ້ອື່ນໄດ້. ບອກນັກຮຽນວ່າ ທ່ານກໍເປັນຜູ້ເຊື່ອຄືກັນ ດັ່ງນັ້ນວັນນີ້ກັບບ້ານແລ້ວທ່ານຈະໄປບອກຜູ້ໃດແດ່?

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 13

ຄືນພຣະຊົນຢ່າງອັດສະຈັນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ໂຍຮັນ 21
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ:	ໂຍຮັນ 21
ຈຸດປະສົງສຳຄັນ:	ຊົງສຳແດງອັດສະຈັນຕໍ່ນັກທາປາອາຊີບແລ້ວເປັນໂຕກັບຄືນມາເຊື່ອ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ທ່ານຕ້ອງການພຣະເຊື້ອໃຫ້ຕັ້ງທ່ານຂຶ້ນອີກໃໝ່ບໍ່ເມື່ອທ່ານລົ້ມ ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະເຊື້ອຊົງຕັ້ງຄືນທີ່ລົ້ມແລ້ວໃຫ້ຍືນອີກໄດ້.

ບົດນຳ

ເປັນໂຕກັບຄືນສາວິກຈຳນວນນຶ່ງໄປລໍຖ້າພຣະເຊື້ອທີ່ແຂວງຄາລີເລບ່ອນນັດພິບທີ່ແຄມຝັ່ງທະເລຄາລີເລ , ໃນຂະນະທີ່ລໍຖ້າພຣະເຊື້ອນັ້ນເປັນໂຕກັບຄືນສາວິກທາປາຕາມອາຊີບເກົ່າຂອງລາວ ແຕ່ຄືນນັ້ນທັງຄືນບໍ່ໄດ້ປາແມ່ນແຕ່ໂຕດຽວ.

ເປັນໂຕຕ້ອງໄປທາປາ (21:1-6)

1. ເປັນໂຕໄດ້ພາສາວິກທາປາເພາະເປັນອາຊີບເກົ່າຂອງລາວ, ເປັນໂຕເປັນສາວິກທີ່ບໍ່ຢູ່ລ້າເພາະລາວເປັນຄົນໝັ້ນພຽນ ແລະກ້າຫານ, ຄົນນັກທາປາອາຊີບເມື່ອລົງນ້ຳກໍຈະຢູ່ລ້າບໍ່ໄດ້ຕ້ອງທາປາ ເພາະນັ້ນແມ່ນຄວາມສຸກອັນນຶ່ງຂອງລາວ . ເຮືອງນີ້ສອນເຮົາວ່າພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນເຮົາມາຈາກອາຊີບຕ່າງໆເພື່ອມາຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ແລະອາຊີບນັ້ນຍັງໝູນໃຊ້ໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຊື້ອ.
2. ເປັນໂຕແລະພວກສາວິກໄດ້ພາກັນທາປາແຕ່ຫົວຄຳຈົນເຖິງຮຸ່ງເຊົ້າກະບໍ່ໄດ້ປາຈັກໂຕ ເປັນຫຍັງນັກທາປາອາຊີບຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ປາຈັກໂຕ ? ເຊິ່ງນັກຮຽນສິນທະນາອອກຄຳເຫັນ.
3. ພຣະເຊື້ອບໍ່ແມ່ນຄົນທາປາ ແຕ່ໄດ້ບອກນັກອາຊີບທາປາວ່າ "ຈົ່ງຖິ້ມມອງລົງເບື້ອງຂວາເຮືອແລ້ວຈະໄດ້ປາ" ແລະເປັນໂຕກໍເຮັດຕາມແລ້ວໄດ້ປາຫລາຍ. ເຮືອງນີ້ສອນເຮົາວ່າເຮົາຈະມີອາຊີບໃດ, ມີຄວາມຮູ້ໃດໆກໍຕາມ ພຣະເຊື້ອມີຮິດອຳນາດແລະຮູ້ຫລາຍກວ່າເຮົາຫລາຍເທົ່າ.

ເປັນໂຕຢາກເຂົ້າໄກ້ພຣະເຊື້ອ (ໂຍຮັນ 21:7-14).

1. ເມື່ອເປັນໂຕໄດ້ຍິນຄຳວ່າແມ່ນພຣະເຊື້ອແລ້ວຈຶ່ງພ້າວເອົາເສື້ອມາບຸ່ງທີ່ມເພາະລາວບໍ່ໄດ້ນຸ່ງທີ່ມເສື້ອ ແລ້ວລາວບໍ່ໄດ້ລໍຊ້າພ້າວໂດດລົງນ້ຳຕັ້ງໃຈລອຍນ້ຳໄປທາພຣະເຊື້ອ ເພາະວ່າ 1. ແມ່ນດ້ວຍໃຈຮ້ອນຮິນແລະດີໃຈທີ່ເຫັນພຣະອົງ. 2. ເຮືອແລະແຄມຝັ່ງທະເລມີລະຍະບໍ່ໄກຈຶ່ງລອຍນ້ຳໄປທາ ພຣະເຊື້ອໄດ້. ພຣະຄຳພິບອກວ່າປະມານ 200 ວາ ແລະວ່ານຶ່ງປະມານແມດເຄິ່ງ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສຸບໄດ້ວ່າປະມານ 250-300 ແມດ. ເມື່ອກວ້າງໄກປານນີ້ຕ້ອງແມ່ນຄົນລອຍນ້ຳເກ່ງເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະລອຍໄດ້.

2. ເມື່ອເຖິງຝັ່ງແລ້ວເປໂຕໄດໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູເຮັດກິນໄວ້ຖ້າ ເພາະລາວເຫັນກອງໄຟ , ເຫັນເຂົ້າຈີ່ ແລະປາບັ້ງຈຳນວນນຶ່ງ. ເຮືອງນີ້ສອນໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າ ພຣະເຢຊູເປັນຫລັກແຫລ່ງເຂົ້າປາອາຫານ ແລະໃຫ້ເປໂຕໄດໄດ້ຮັບຄວາມອົບອຸ່ນຈາກກອງໄຟທີ່ລອຍນໍ້າມາຫາພຣະອົງດ້ວຍຄວາມໜາວເຢັນ .
3. ພຣະອົງຊົງຮັບທານເຂົ້າເຊົ້າຮ່ວມກັບສາວິກເພື່ອພິສູດໃຫ້ຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຊົງຄືນພຣະຊົນມາເປັນມະ ນຸດເຕັມສ່ວນ, ບໍ່ແມ່ນຜິດພວກສາວິກຄິດ, ບໍ່ແມ່ນວິນຍານຄືພວກຍົວເວົ້າ. ຄົນລາວເຮົາເວົ້າກັນເລື້ອຍວ່າ ຜິກິນອາຍຄົນບາຍຕ່ອນ ແປວ່າຖ້າແມ່ນຜິດແລ້ວຂອງກິນກໍຍັງຄືເກົ່າດັ່ງທີ່ເຮົາເຄີຍເຫັນມາ .

ເປໂຕຕ້ອງການໃຫ້ພຣະເຢຊູຮັບຄືນ (21:15:25).

ຫລັງຈາກກິນເຂົ້າເຊົ້າແລ້ວພຣະເຢຊູໃຊ້ໂອກາດນີ້ໃຫ້ເປໂຕສາຣະພາບຜິດບາບທີ່ໄດ້ປະຕິເສດພຣະອົງເຖິງສາມເທື່ອວ່າບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະອົງຈຶ່ງຖາມເປໂຕເຖິງສາມຄັ້ງຄື ;

1. “ຊີໂມນລູກໂຢຮັນເອີຍ, ເຈົ້າຮັກເຮົາຫລາຍກວ່າເຫລົ່ານີ້ຫລື” ເປໂຕທູນວ່າ, “ໂດຍພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງຊົງຊາບວ່າຂ້າພຣະອົງຮັກແພງພຣະອົງ” ພຣະອົງຊົງສັ່ງເປໂຕວ່າ, “ຈົ່ງລົງແກະທຸ່ມຂອງເຮົາເມີ” (ຂໍ້ 15). ນັກສາສນາສາດພາກັນຕີຄວາມໝາຍວ່າ 1. ເຈົ້າຮັກເຮົາຫລາຍກວ່າສາວິກເຫລົ່ານີ້ຮັກເຮົາບໍ່? 2. ຫລືເຈົ້າຮັກເຮົາຫລາຍ ກວ່າເຈົ້າຮັກສາວິກນີ້ບໍ່? 3. ເຈົ້າຮັກເຮົາຫລາຍກວ່າການຫາປາ, ຫລາຍກວ່າສິ່ງອື່ນໆບໍ່?
2. ພຣະເຢຊູຊົງຖາມເປໂຕອີກເປັນຄັ້ງທີສອງວ່າ “ຊີໂມນລູກໂຢຮັນເອີຍ, ເຈົ້າຮັກເຮົາຫລື” ເປໂຕທູນຕອບວ່າ, “ໂດຍ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງຊົງຊາບວ່າຂ້າພຣະອົງຮັກແພງພຣະອົງ” ພຣະອົງຊົງສັ່ງທ່ານວ່າ, “ຈົ່ງລົງຮັກສາແກະຂອງເຮົາເມີ” (ຂໍ້ 16).
3. “ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເປໂຕເປັນເທື່ອທີສາມວ່າ, “ຊີໂມນລູກໂຢຮັນເອີຍ, ເຈົ້າຮັກແພງເຮົາຫລື” ເປໂຕກໍເປັນທຸກໃຈທີ່ພຣະອົງຊົງຖາມທ່ານເທື່ອທີສາມວ່າ, “ເຈົ້າຮັກແພງເຮົາຫລື” ເປໂຕຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງຊົງຊາບທຸກສິ່ງ ພຣະອົງຊົງຊາບວ່າຂ້າພຣະອົງຮັກແພງພຣະອົງ” ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງທ່ານວ່າ, “ຈົ່ງລົງແກະຂອງເຮົາເມີ” (ຂໍ້ 17).

ການທີ່ເປໂຕສາຣະພາບຮັກພຣະເຢຊູທັງສາມຄັ້ງນີ້ເອງເປັນໂອກາດໃຫ້ເປໂຕຫລຸດພົ້ນຈາກບາບທີ່ປະຕິເສດພຣະເຢຊູແລ້ວຄືນຫາຄວາມຮັກ, ຄວາມສັດຊື່ອັນແທ້ຈິງ.

ຫວ